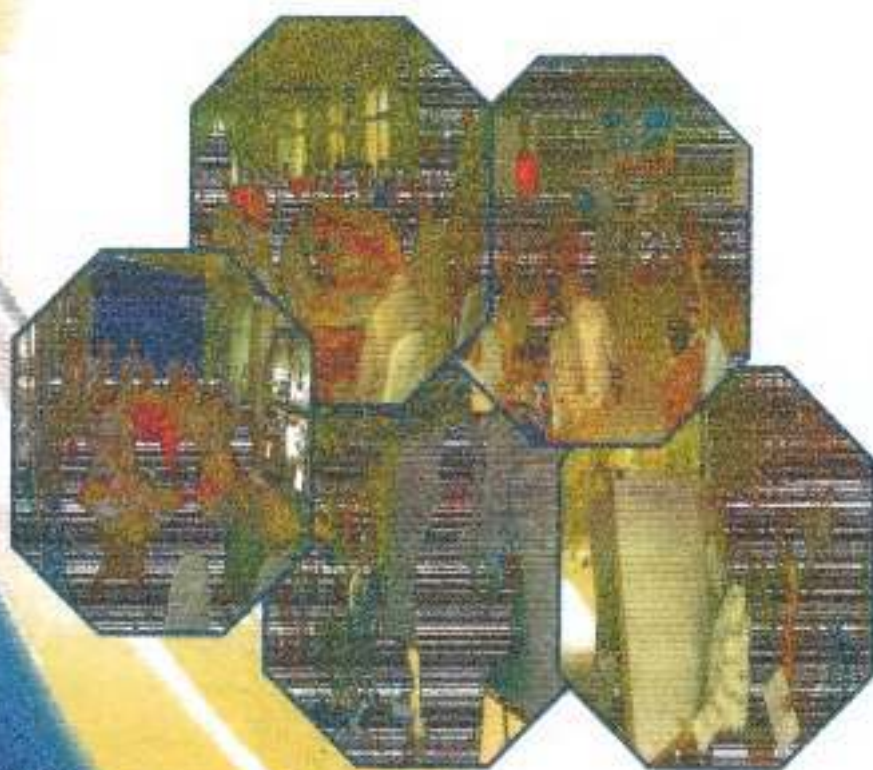

แผนพัฒนาท้องถิ่น 4 ปี

(พ.ศ.2561-2564)

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน

เทศบาลตำบลโนนสูง

อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา

คำนำ

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 มาตรา 50 (9) และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 หมวด 2 มาตรา 16 (1) ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น หมายถึงแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็น การพัฒนาและงบประมาณที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนกิจกรรมช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางการปฏิบัติที่หน่วยงานต้นสังกัดควรสนับสนุน กำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือตำบลหรือชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

เพื่อให้การดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว จึงต้องจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น 4 ปี (พ.ศ. 2561 - 2564) ขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติและสามารถใช้ในการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามนโยบายที่คณะผู้บริหารหวังที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในท้องถิ่น

เทศบาลตำบลโนนสูง จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น 4 ปี (พ.ศ. 2561 - 2564) ฉบับนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาเทศบาลที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

กองวิชาการและแผนงาน
เทศบาลตำบลโนนสูง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	1 - 8
ส่วนที่ 2 สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาฯ (ค. ๑, 2557-2560)	9 - 16
ส่วนที่ 3 ยุทธศาสตร์องค์ปกครองส่วนท้องถิ่น	17 - 87
ส่วนที่ 4 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ	88 - 199
บัญชีโครงการและบัญชีประสานโครงการพัฒนา	91
- แบบ ผ.07	92 - 106
- แบบ ผ.01	107 - 175
- แบบ ผ.02	176 - 184
- แบบ ผ.03	185 - 187
- แบบ ผ.06	188 - 191
- แบบ ผ.08	192 - 199
ส่วนที่ 5 การติดตามและประเมินผล	200 - 201
ภาคผนวก	

ส่วนที่ 1

ลักษณะทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลโนนสูง

ประวัติเทศบาลตำบลโนนสูง

หลังจากเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 แล้ว รัฐบาลได้จัดตั้งเทศบาลขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักรตามควรแก่ฐานะ เช่น เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร แล้วแต่กรณี โดยเฉพาะจังหวัดนครราชสีมา ทางราชการมีความประสงค์จะจัดตั้งเทศบาลเมืองขึ้นที่อำเภอบัวใหญ่ แต่ในขณะนั้นได้เกิดอหิวาตกโรคครั้งใหญ่ขึ้นที่อำเภอบัวใหญ่ไม่สามารถจัดตั้งเทศบาลเมืองขึ้นที่อำเภอบัวใหญ่ ทางราชการจึงได้พิจารณาเห็นว่าอำเภอโนนสูงมีชุมชนหนาแน่น ซึ่งเรียกกันว่าอำเภอกกลาง ประชาชนนิยมขนสินค้าพืชไร่ต่างๆ มาจำหน่ายและส่งไปจำหน่ายยังที่ต่าง ๆ เป็นที่มีทำเลดีกว่าที่อื่น จึงได้มีพระราชกฤษฎีกายกฐานะตำบลโนนสูงทั้งตำบลขึ้นเป็นเทศบาลตำบลโนนสูง (อาณาเขตครอบคลุมตำบลหลุมข้าวและตำบลธารประสาธน์ในปัจจุบัน) โดยยกฐานะตำบลโนนสูงเป็นเทศบาลตำบลโนนสูง ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลตำบลโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา พุทธศักราช 2480 ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ (ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480) ตราไว้ ณ วันที่ 11 มีนาคม พุทธศักราช 2480 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 54 หน้า 1903 วันที่ 14 มีนาคม 2480 โดยขุนเกษมสิมารักษ์ เป็นนายกเทศมนตรีคนแรก มีเนื้อที่ทั้งหมด 83.63 ตารางกิโลเมตร โดยได้อาศัยสโมสรข้าราชการอำเภอโนนสูง (หลังเดิมรื้อแล้ว) เป็นที่ทำงาน ต่อมาจึงได้สร้างอาคารไม้ชั้นเดียวขึ้นในพื้นที่ของเทศบาลเอง (อาคารหลังเดิม) เมื่อ พ.ศ. 2484 มาจนถึง พ.ศ.2512 เป็นเวลา 38 ปี ตัวอาคารสำนักงานหลังเดิมผุพังและทรุดไม่สามารถจะปรับปรุงแก้ไข ให้แข็งแรงและสง่างามได้ จึงได้ขอกู้เงิน ก.ส.ท. จำนวน 650,000 บาท ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อปี พ.ศ.2513 และเทศบาลได้ตั้งงบประมาณสมทบอีก 60,000 บาท ซึ่งได้ทำการก่อสร้างเป็นอาคารตึก 2 ชั้น หลังคาทรงไทยตามแบบแปลนของกรมโยธาธิการ แล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2514 คืออาคารสำนักงานหลังปัจจุบัน

ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้ง อาณาเขต เขตการปกครอง ประชากร การศึกษา สาธารณสุข ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

1. ที่ตั้ง ที่ทำการเทศบาลตำบลโนนสูง ตั้งอยู่เลขที่ 145 ถนนศรีธานี ตำบลโนนสูงและตั้งอยู่ทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัดนครราชสีมา ระยะทางห่างจากจังหวัดนครราชสีมาประมาณ 36 กิโลเมตร ละติจูดที่ 15.17888171265372 ลองจิจูดที่ 102.25168515205382 เขตเทศบาลตำบลโนนสูง มีพื้นที่ทั้งหมด 1295 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 1.81 ของพื้นที่อำเภอโนนสูง

ส่วนเขตเทศบาลนั้นแต่เดิมกว้างขวางมาก ไม่สามารถจะให้บริการแก่ประชาชนได้เนื่องจากรายได้ไม่เพียงพอ เมื่อ พ.ศ.2492 จึงได้มีการเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลลดลงเหลือพื้นที่ 5.058 ตารางกิโลเมตร โดย "พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลตำบลโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2493" เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2492 และต่อมาได้มีการขยายเขตเทศบาลเพิ่มขึ้นเป็น 12.95 ตารางกิโลเมตร ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 108 ตอนที่ 245 เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2534 มีเขตเทศบาล ดังนี้

หลักเขตที่ 1 ตั้งอยู่ริมคลองส่งน้ำสหกรณ์ ผังเหนือ ที่จะซึ่งอยู่ห่างจากแนวศูนย์กลางทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2067 สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 (โนนสูง) - ขามสะแกแสง ติดกับริมคลองส่งน้ำสหกรณ์ ผังเหนือไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวริมคลองส่งน้ำสหกรณ์ผังเหนือ ระยะ 1,200 เมตร

ด้านเหนือ จากหลักเขตที่ 1 เลียบริมคลองส่งน้ำสหกรณ์ฝั่งเหนือ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ 2 (โนนสูง) - ขามสะแกแสง ฟากตะวันออก

จากหลักเขตที่ 2 เป็นเส้นตรงไปยังทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ 3 ซึ่งตั้งอยู่ริมถนนไปบ้านหลุมข้าว ฟากเหนือ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากถนนไปบ้านขาด ฟากเหนือบรรจบกับริมถนนไปบ้านหลุมข้าว ฟากเหนือ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวริมถนนไปบ้านหลุมข้าว ฟากเหนือ ระยะ 320 เมตร

ด้านตะวันออก จากหลักเขตที่ 3 เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ 4 ซึ่งตั้งอยู่ที่จุดซึ่งริมลำเชียงไกร ฝั่งตะวันตกตัดกับสันชนนระยะ 1,000 เมตร กับศูนย์กลางทางสายราษฎร

ด้านใต้ จากหลักเขตที่ 4 เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ 5 ซึ่งตั้งอยู่ที่ริมทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2067 สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 (โนนสูง) - ขามสะแกแสง ฟากตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากแนวศูนย์กลางถนนโนนนามาบรรจบกับริมทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2067 สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 (โนนสูง) - ขามสะแกแสง ฟากตะวันตก ไปทางทิศใต้ตามแนวริมทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2067 สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 (โนนสูง) - ขามสะแกแสง ฟากตะวันตก ระยะ 1,500 เมตร

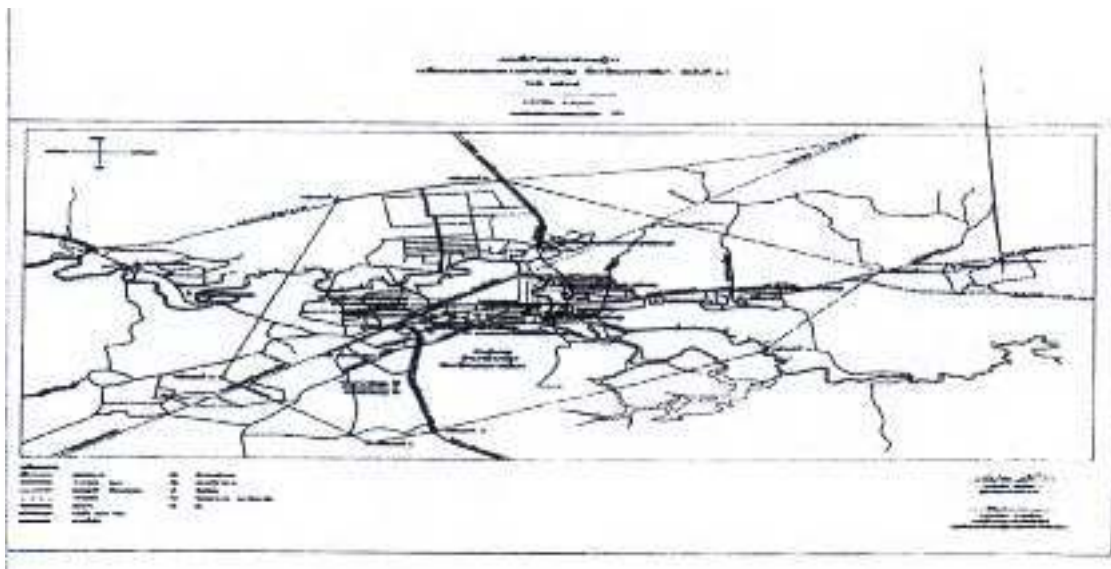
จากหลักเขตที่ 5 เป็นเส้นตั้งฉากกับแนวศูนย์กลางทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2067 สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 (โนนสูง) - ขามสะแกแสง ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ระยะ 500 เมตร ถึงหลักเขตที่ 6

ด้านตะวันตก จากหลักเขตที่ 6 เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ 7 ซึ่งตั้งอยู่บนเส้นตั้งฉากกับแนวศูนย์กลางทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ กม. 293.500 ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ระยะ 200 เมตร

จากหลักเขตที่ 7 เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือจนบรรจบกับหลักเขตที่ 1

เขตเทศบาลตำบลโนนสูง มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลลำคองส์
ทิศใต้	ติดต่อกับ	เทศบาลตำบลใหม่
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลหลุมข้าว
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	เทศบาลตำบลด่านคล้า

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ลักษณะภูมิอากาศ

โดยทั่วไป มีลักษณะภูมิอากาศคล้ายคลึงกันกับพื้นที่ต่าง ๆ ในจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดใกล้เคียงในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- อุณหภูมิอากาศหนาวประมาณ 10 – 20 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิอากาศร้อนประมาณ 35 – 41 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิอากาศฝนประมาณ 30 – 38 องศาเซลเซียส

ดินฟ้าอากาศ

โดยทั่วไปมีสภาพแห้งแล้ง อากาศร้อนจัดแม้ฝนจะอยู่ในเกณฑ์ดี แต่เนื่องจากไม่มีที่เก็บกักน้ำอย่างเพียงพอ เมื่อสิ้นสุดหน้าฝนจึงไม่มีน้ำเหลือกักเก็บไว้

ลำน้ำที่สำคัญ

เทศบาลตำบลโนนสูง มีลำน้ำที่สำคัญไหลผ่าน คือ ลำเชียงไกร และลำตะกุดซึ่งแยกมาจากลำเชียงไกร

แหล่งน้ำ

- 1) สระน้ำสาธารณะ จำนวน 6 แห่ง ได้แก่
 - 1.1 สระหนองใหญ่ คิดเป็นพื้นที่กักเก็บน้ำประมาณ 7,000 ลบ.ม.
 - 1.2 สระบัว คิดเป็นพื้นที่กักเก็บน้ำประมาณ 12,000 ลบ.ม.
 - 1.3 สระหนองกลด คิดเป็นพื้นที่กักเก็บน้ำประมาณ 15,000 ลบ.ม.
 - 1.4 สระวัดร้าง คิดเป็นพื้นที่กักเก็บน้ำประมาณ 7,000 ลบ.ม.
 - 1.5 สระโนนนา คิดเป็นพื้นที่กักเก็บน้ำประมาณ 28,000 ลบ.ม.
 - 1.6 สระตะกุด คิดเป็นพื้นที่กักเก็บน้ำประมาณ 6,000 ลบ.ม.
- 2) คลอง ลำธาร ห้วย จำนวน 2 แห่ง ได้แก่
 - 2.1 ลำเชียงไกร
 - 2.2 ลำเหมืองส่งน้ำสาธารณะ

น้ำท่วม

- 1) พื้นที่น้ำท่วมถึง คิดเป็นร้อยละ 70 ของพื้นที่ทั้งหมด
- 2) ระยะเวลาเฉลี่ยที่น้ำท่วมขังนานที่สุด 30 วัน ประมาณช่วงเดือน ตุลาคม - พฤศจิกายน

น้ำเสีย

- 1) ปริมาณน้ำเสียที่เกิดภายในเขตเทศบาล ประมาณ 1,549 ลบ.ม.ต่อวัน
- 2) เทศบาลมีบ่อน้ำเสีย 1 แห่ง หลังวัดโนนหมื่น

ข้อมูลการจัดการมูลฝอย

- 1) อัตราการเกิดมูลฝอยที่เกิดขึ้นประมาณวันละ 6 ตัน/วัน สามารถกำจัดขยะได้เพียงพอ
- 2) กำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีฝังกลบ
- 3) รายละเอียดรถยนต์เก็บขนมูลฝอย/กำจัดมูลฝอยที่ใช้งานอยู่ในปัจจุบัน

ที่	ทะเบียนรถ	ประเภทรถ	ขนาดความจุ
1	ขก.9447 นม	รถยนต์เอนกประสงค์(4 ล้อ) (ใช้งานเฉพาะกิจ)	3 ลม.ม.
2	1ต-8010 นม	รถตักหน้าขุดหลัง (ฝังกลบขยะ)	-
3	83-9667 นม	รถยนต์บรรทุกขยะมูลฝอยแบบอัดท้าย	10 ลม.ม.
4	83-9676 นม	รถยนต์บรรทุกกระบะดัมพ์(ใช้งานเฉพาะกิจ)	3 ลม.ม.
5	83-8251 นม	รถยนต์บรรทุกขยะแบบปิคอัพ	3 ลม.ม.
6	84-6966 นม	รถบรรทุกขยะแบบเปิดข้างท้าย	9 ลม.ม.

- 4) สถานที่กำจัดมูลฝอยตั้งอยู่ที่บริเวณข้างวัดโนนแก้ว ขนาดพื้นที่ 10 ไร่งาน 58 ตารางวา ห่างจากเขตเทศบาลประมาณ 2 กิโลเมตร บริเวณรอบเป็นพื้นที่ป่าเริ่มใช้งานตั้งแต่ พ.ศ. 2549 และคาดว่าจะสามารถรองรับประมาณมูลฝอยได้จนถึงปี พ.ศ. 2560
- 5) สภาพการเป็นเจ้าของที่ดินสำหรับกำจัดขยะมูลฝอย บริเวณบ้านสี่เหลี่ยมตำบลใหม่ เทศบาลจัดซื้อเอง เมื่อ พ.ศ.2526 ราคา 40,000 บาท
- 6) ที่ดินสำรองที่เตรียมไว้สำหรับกำจัดขยะมูลฝอยในอนาคตมี 1 แห่ง คือ บริเวณบ้านดอนท้าว ตำบลเมืองปราสาท อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา ขนาดพื้นที่ 45ไร่ 3 งาน 49 ตารางวา ห่างจากเขตเทศบาลประมาณ 13 กิโลเมตร โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนจากกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม จำนวนเงิน 2 ล้านบาท ในปีงบประมาณ 2539

การพาณิชย์กรรมและบริการ

1) สถานประกอบการด้านพาณิชย์กรรม

- 1.1 สถานที่จำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง จำนวน 1 แห่ง
- 1.2 ปืมหลอด จำนวน 2 แห่ง
- 1.3 ตลาดสด จำนวน 1 แห่ง
- 1.4 แผงลอยในตลาดสด จำนวน 172 แผง
- 1.5 ร้านขายของชำ จำนวน 84 ร้าน

2) สถานประกอบการเทศพาณิชย์

สถานธนาอนุบาล จำนวน 1 แห่ง คือ สถานธนาอนุบาลเทศบาลตำบลโนนสูงจัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือคนยากจนขัดสนเงินทองเพื่อแก้ขัดได้ โดยไม่ต้องไปกู้เงินจากเอกชนซึ่งต้องจ่ายดอกเบี้ยสูงกว่าและช่วยเหลือให้ประชาชนมีเงินทุนหมุนเวียนนำไปบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้า หรือนำเงินทุนไปลงทุนในกิจการขนาดย่อมได้ การรับจำนำสิ่งของ / ทรัพย์สินในวงเงินไม่เกิน รายละเอียด 100,000 บาท มีเจ้าหน้าที่ให้บริการ 5 คน แบ่งเป็น หญิง 3 คน ชาย 2 คน

3) สถานประกอบการด้านบริการ

- 3.1 ธนาคาร จำนวน 4 แห่ง
 - ธนาคารออมสิน
 - ธนาคารกสิกรไทย
 - ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด
 - ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำกัด
- 3.2 สถานที่จำหน่ายอาหาร จำนวน 20 ร้าน
- 3.3 ร้านเสริมสวย จำนวน 30 ร้าน

3.4 ข่อมอเตอร์/เครื่องยนต์ จำนวน 15 ร้าน

3.5 ข่อมอเตอร์อิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 5 ร้าน

4) การอุตสาหกรรม ประกอบด้วย

4.1 โรงสีขนาดกลาง จำนวน 4 โรง

4.2 อุตสาหกรรมเย็บผ้า จำนวน 2 แห่ง

4.3 โรงกลึง จำนวน 1 โรง

5) การท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล คือ วัดบัว ภายในวัดมีพระอุโบสถที่สวยงาม และพิพิธภัณฑ์จัดแสดงโบราณวัตถุของวัดที่สะสมไว้ และนอกจากนี้ยังมีอ่างเก็บน้ำสวนผัก สวนสาธารณะหนองกลด และสวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา ซึ่งเป็นสถานที่สำหรับพักผ่อนหย่อนใจและเป็นสถานที่ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพสำหรับประชาชน ตลอดจนเป็นสถานที่จัดงานประเพณีและกิจกรรมต่าง

สภาพสังคม

1) ศาสนา ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีศาสนสถาน คือ วัด 4 แห่ง

1.1 วัดโนนแก้ว ตั้งอยู่ที่ชุมชนโนนนา - โนนสมบูรณ์ - คอนแก้ว

1.2 วัดบัว ตั้งอยู่ที่ชุมชนบัว 3

1.3 วัดใหม่สุนทร ตั้งอยู่ที่ชุมชนศาลตาปู่

1.4 วัดโนนหมั่น ตั้งอยู่ที่ชุมชนโนนหมั่น

2) วัฒนธรรม มีประเพณีของท้องถิ่นที่สำคัญ คือ

2.1 ประเพณีสงกรานต์

2.2 ประเพณีแห่เทียนพรรษา

2.3 ประเพณีลอยกระทง

2.4 ประเพณีทำบุญตักบาตรวันขึ้นปีใหม่

3) การศึกษา พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลโนนสูง ประกอบด้วย

3.1 โรงเรียนเทศบาล 1 (รัฐราษฎร์สงเคราะห์)

3.2 โรงเรียนเทศบาล 2 (รัฐราษฎร์บำรุง)

3.3 โรงเรียนเทศบาล 3 (รัฐราษฎร์พัฒนา)

3.4 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาล 1 (รัฐราษฎร์สงเคราะห์)

3.5 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาล 2 (รัฐราษฎร์บำรุง)

3.6 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาล 3 (รัฐราษฎร์พัฒนา)

3.7 โรงเรียนจุ้ยบัววิทยา

3.8 โรงเรียนพิทักษ์ภูเบนทร์

3.9 โรงเรียนโนนสูงศรีธานี

4) กีฬา นันทนาการ / พักผ่อน

4.1 สนามกีฬาเอนกประสงค์ จำนวน 1 แห่ง คือ สวนสาธารณะโนนนา

4.2 สวนสาธารณะ จำนวน 4 แห่ง

- สวนสาธารณะหนองกลด พื้นที่สวนสาธารณะ 27,200 ตร.ม.

- สวนสาธารณะโนนนา พื้นที่สวนสาธารณะ 17,190 ตร.ม.

- สวนสาธารณะสระบัว พื้นที่สวนสาธารณะ 8,390 ตร.ม.

- สวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา พื้นที่สวนสาธารณะ 3,300 ตร.ม.

5) การสาธารณสุข

- 5.1 ศูนย์บริการสาธารณสุขของเทศบาล จำนวน 1 แห่ง
- 5.2 สถานผดุงครรภ์ (คลินิก) จำนวน 3 แห่ง
- 5.3 โรงพยาบาลสังกัดรัฐบาลในเขตพื้นที่อำเภอโนนสูง คือ โรงพยาบาลโนนสูง จำนวน 1 แห่ง

6) ชุมชน มี 13 ชุมชน

ลำดับที่	ชื่อชุมชน	พื้นที่ชุมชน(ตร.ม)
1	ชุมชนโนนหมั่น	1,076,469.00
2	ชุมชนโนนสูง	1,757,269.00
3	ชุมชนโนนตาดู-โนนระเวียง	845,669.20
4	ชุมชนดอนแก้ว-โนนนา-โนนสมบูรณ์	985,269.00
5	ชุมชนแสนสุข	902,269.00
6	ชุมชนบ้านเพิ่ม	986,029.20
7	ชุมชนบัว 1	789,069.20
8	ชุมชนบัว 2	797,309.20
9	ชุมชนบัว 3	1,002,669.00
10	ชุมชนกระเทียม - ตลาดเก่า	837,269.20
11	ชุมชนศาลตาปู่	1,034,269.00
12	ชุมชนสวนลึก	1,082,269.00
13	ชุมชนตลาดใหม่	857,169.20
รวม		12.95 ตร.กม.

การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

- 1) ข้อมูลระดับเพลิง รถยนต์บรรทุกน้ำ ประกอบด้วย

ลำดับที่	รายการ	จำนวน
1	รถยนต์บรรทุกน้ำ 6 ล้อ ยี่ห้อ ฮีโน่ (63-8216)	1 คัน
2	รถยนต์ตรวจการณ์ดับเพลิงยี่ห้อฮิสสัน 4 ล้อ	1 คัน
3	รถยนต์ดับเพลิง ยี่ห้อ มิตซูบิชิ (พ.1925)	1 คัน
4	รถยนต์บรรทุกน้ำ 6 ล้อ ยี่ห้อ ฮีโน่ (ผม.8341)	1 คัน
5	รถยนต์บรรทุกน้ำ 6 ล้อ ยี่ห้อมิตซูบิชิ (85-6640)	1 คัน
6	รถยนต์บรรทุกน้ำ 10 ล้อ ยี่ห้อมิตซูบิชิ (ผท.9631)	1 คัน
7	รถยนต์เอนกประสงค์ 4 ล้อ (ผบ.509)	1 คัน

- 2) เครื่องสูบน้ำ ขนาด 3 - 5 นิ้ว จำนวน 6 เครื่อง ขนาด 5 - 10 นิ้ว จำนวน 2 เครื่อง
- ชนิดหาลำเหมือง จำนวน 4 เครื่อง
- 3) ท่อธารประปาดับเพลิง จำนวน 25 ชุด
- 4) เครื่องดับเพลิงเคมีเบื้องต้น จำนวน 106 ถัง
- 5) พนักงานดับเพลิง จำนวน 17 คน ประกอบด้วย

- เจ้าหน้าที่งานป้องกันฯ จำนวน 5 คน
- ลูกจ้างประจำ จำนวน 2 คน
- พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน 10 คน

6) อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) จำนวน 200 คน

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลโนนสูง มีสถานีตำรวจ 1 แห่ง คือ สถานีตำรวจภูธรโนนสูง ตั้งอยู่ตรงข้ามหน้าว่าการอำเภอโนนสูง

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภค

การคมนาคมและขนส่ง

- ทางรถไฟ มีทางรถไฟรางคู่ สายตะวันออกเฉียงเหนือ (สายนครราชสีมา - หนองคาย) ผ่านอำเภอโนนสูง
- ทางรถยนต์

1) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 (สายนครราชสีมา - หนองคาย) เป็นถนนลาดยางสภาพดีมาก เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็กจำนวน 4 เลนส์ (ถนนมิตรภาพ) วิ่งผ่านพื้นที่ตำบลโดนด ตำบลคอนหวาย ตำบลบึง ตำบลคอนขมิพ และตำบลธารปราสาท

2) ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2067 (สายโนนสูง - ขามสะแกแสง) เป็นถนนลาดยางอย่างดี มีระยะทาง 21 กิโลเมตร ผ่านตำบลคอนหวาย ตำบลใหม่ ตำบลโนนสูง ตำบลลำคองส์ ตำบลขามเฒ่า และเข้าเขตอำเภอขามสะแกแสง

3) ถนน รพช. ที่ใช้เป็นเส้นทางคมนาคมติดต่อระหว่างอำเภอโนนสูงกับตำบล หมู่บ้านต่าง ๆ เป็นถนนลาดยางและถนนลูกรัง ใช้สัญจรได้ดี

การไฟฟ้า มี 1 แห่ง คือการไฟฟ้าอำเภอโนนสูงให้บริการไฟฟ้าสาธารณะในเขตเทศบาลตำบลโนนสูง เป็นการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าให้แก่ประชาชน หน่วยงานภาครัฐ ธุรกิจและอุตสาหกรรมต่าง ๆ ครอบคลุมถนน 17 สาย ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลโนนสูง

การประปา มีประปาส่วนภูมิภาคสาขาโนนสูง 1 แห่ง

การสื่อสาร มีทำการไปรษณีย์ 1 แห่ง คือ ที่ทำการไปรษณีย์อำเภอโนนสูง

จำนวนประชากรในเขตเทศบาลตำบลโนนสูง

ประชากร	เพศ	
ช่วงอายุ	ชาย	หญิง
ต่ำกว่า 10 ปี	618	527
10 - 20 ปี	775	665
21 - 30 ปี	703	699
31 - 40 ปี	781	780
41 - 50 ปี	749	836
51 - 60 ปี	582	733
61 - 70 ปี	370	458
70 ปี ขึ้นไป	272	403
รวม	4,739	5,104
รวมทั้งสิ้น	9,843	

ด้านการบริหารเทศบาลตำบลโนนสูง

โครงสร้างและการบริหารงานของเทศบาลตำบลโนนสูง แบ่งออกเป็น ฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร

ฝ่ายนิติบัญญัติ ได้แก่ สภาเทศบาลประกอบด้วยสมาชิกสภาเทศบาลซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน โดยเทศบาลตำบลประกอบด้วยสมาชิกสภาเทศบาล จำนวน 11 คน มีประธานสภา 1 คน และรองประธานสภา 1 คน และมีปลัดเทศบาลเป็นเลขานุการสภาเทศบาลตำบลโนนสูง ประกอบด้วย

1. นายเชิด	กำนันกลาง	ประธานสภาเทศบาล	
2. นางสาวชัชฎา	เต็มปิติกุล	รองประธานสภาเทศบาล	
3. นางรดา	พรจุติภัทร์	สมาชิกสภาเทศบาล	เขตเลือกตั้งที่ 1
4. นายสุรพงษ์	วิษระสุขโพธิ์	สมาชิกสภาเทศบาล	เขตเลือกตั้งที่ 1
5. นายทวน	สงกรานต์	สมาชิกสภาเทศบาล	เขตเลือกตั้งที่ 1
6. นายอาจ	สังสกฤษณ์	สมาชิกสภาเทศบาล	เขตเลือกตั้งที่ 1
7. นายเฉลิม	กลิ้งกลาง	สมาชิกสภาเทศบาล	เขตเลือกตั้งที่ 2
8. นายเจริญ	ตรีกลาง	สมาชิกสภาเทศบาล	เขตเลือกตั้งที่ 2
9. นายแทน	แจ่มกลาง	สมาชิกสภาเทศบาล	เขตเลือกตั้งที่ 2
10. นายบุญญ	นาคจำศิลป์	สมาชิกสภาเทศบาล	เขตเลือกตั้งที่ 2
11. นายเชิด	มีเกาะ	สมาชิกสภาเทศบาล	เขตเลือกตั้งที่ 2

ฝ่ายบริหาร ได้แก่ นายกเทศมนตรี ให้เทศบาลมีนายกเทศมนตรีคนหนึ่งซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน นายกเทศมนตรีอาจแต่งตั้งรองนายกเทศมนตรีซึ่งมิใช่สมาชิกสภาเทศบาลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเทศบาลตามที่นายกเทศมนตรีมอบหมาย โดยเทศบาลตำบลให้แต่งตั้งรองนายกเทศมนตรีได้ไม่เกิน 2 คน

นายกเทศมนตรีอาจแต่งตั้งที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและเลขานุการนายกเทศมนตรี ซึ่งมีมิใช่สมาชิกสภาเทศบาลได้ โดยเทศบาลตำบลให้แต่งตั้งได้รวมกันไม่เกิน 2 คน

นายกเทศมนตรีตำบลโนนสูงและคณะ ประกอบด้วย

1. นายประสงค์	โพธิ์มีศิริ	นายกเทศมนตรีตำบลโนนสูง
2. นายไพฑูรย์	อริยสุระ	รองนายกเทศมนตรี
3. นายอมรรัตน์	ปานเจริญศักดิ์	รองนายกเทศมนตรี
4. นางนิงพร	จินตนาณณิรัตน์	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี
5. นายวรการ	หัตถกลาง	เลขานุการนายกเทศมนตรี

การแบ่งส่วนการบริหารงานของเทศบาล มีปลัดเทศบาลเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลข้าราชการทั้งหมด แบ่งออกเป็นกอง / ฝ่าย ดังนี้

1. สำนักปลัดเทศบาล	หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล	เป็นผู้รับผิดชอบดูแล
2. กองวิชาการและแผนงาน	ผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงาน	เป็นผู้รับผิดชอบดูแล
3. กองคลัง	ผู้อำนวยการกองคลัง	เป็นผู้รับผิดชอบดูแล
4. กองช่าง	ผู้อำนวยการกองช่าง	เป็นผู้รับผิดชอบดูแล
5. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข	เป็นผู้รับผิดชอบดูแล
6. กองการศึกษา	ผู้อำนวยการกองศึกษา	เป็นผู้รับผิดชอบดูแล
7. กองสวัสดิการสังคม	ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม	เป็นผู้รับผิดชอบดูแล

ส่วนที่ 2

สรุปผลการดำเนินงานท้องถิ่นตาม แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. 2557 - 2560)

1. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 - 2560

1.1 สรุปสถานการณ์พัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

ตามที่เทศบาลได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาก่อนการพัฒนา (พ.ศ. 2556 - 2560) และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2559 - 2563) ขึ้นมา เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2556 - 2558) (พ.ศ. 2557 - 2559) (พ.ศ. 2558 - 2560) (พ.ศ. 2559 - 2561) อันมีลักษณะเป็นแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแผนที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมี ลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความ ต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสามปีโดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี โดย เทศบาลได้ใช้แผนพัฒนาสามปีเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี การจ่ายขาดเงินสะสม เงิน อุดหนุนเฉพาะกิจ โครงการที่ขอให้หน่วยงานอื่นมาดำเนินงานให้ รวมทั้งวางแผนทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุ วัตถุประสงค์ตามโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาสามปี

ทั้งนี้ เทศบาลได้ดำเนินการตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณดังกล่าว ตามแผนพัฒนาซึ่ง สามารถสรุปได้ดังนี้

รายงานสรุปผลการดำเนินงาน ปี 2557
เทศบาลตำบลโนนสูง อ.โนนสูง จ.นครราชสีมา

ยุทธศาสตร์	แผนการ ดำเนินการ ทั้งหมด		อนุมัติ งบประมาณ		ลงนาม สัญญา		เบิกจ่าย		100%	
	จำนวน โครงการ	งบประ มาณ	จำนวน โครงการ	งบประ มาณ	จำนวน โครงการ	งบประ มาณ	จำนวน โครงการ	งบประ มาณ	จำนวน โครงการ	งบประ มาณ
1.ยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพคุณภาพ	107.0	28.01	15.0	1.80	7.0	0.92	7.0	0.92	7.0	0.92
2.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข	23.0	2.28	4.0	0.92	3.0	0.61	3.0	0.61	3.0	0.61
3.ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการศึกษา	47.0	22.01	26.0	8.19	21.0	3.86	17.0	3.46	17.0	3.46
4.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสวัสดิการสังคม	12.0	1.95	4.0	0.69	3.0	0.20	3.0	0.20	3.0	0.20
5.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม	2.0	0.36	1.0	0.20	1.0	0.14	1.0	0.14	1.0	0.14
6.ยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรม	9.0	0.33	4.0	0.08	2.0	0.06	1.0	0.03	1.0	0.03

8.ยุทธศาสตร์การกีฬาและนันทนาการ	18.0	5.24	6.0	1.47	6.0	1.08	6.0	1.08	6.0	1.08
9.ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	31.0	7.53	7.0	0.26	5.0	0.11	4.0	0.11	4.0	0.11
10.ยุทธศาสตร์ส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม	10.0	4.76	5.0	1.02	5.0	0.65	3.0	0.51	3.0	0.51
11.ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	7.0	0.63	2.0	0.13	2.0	0.06	2.0	0.06	2.0	0.06
12.ยุทธศาสตร์โครงสร้างพื้นฐาน	125.0	152.07	2.0	0.64	0.0	0.00	0.0	0.00	0.0	0.00

รายงานสรุปผลการดำเนินงาน ปี 2558
เทศบาลตำบลโนนสูง อ.โนนสูง จ.นครราชสีมา

ยุทธศาสตร์	แผนการ ดำเนินการ ทั้งหมด		อนุมัติ งบประมาณ		ลงนาม สัญญา		เบิกจ่าย		100%	
	จำนวน โครงการ	งบปร มาณ	จำนวน โครงการ	งบปร มาณ	จำนวน โครงการ	งบปร มาณ	จำนวน โครงการ	งบปร มาณ	จำนวน โครงการ	งบปร มาณ
1.1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพคุณภาพ	164.0	42.76	47.0	4.68	11.0	0.24	11.0	0.24	11.0	0.24
2.2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข	22.0	3.56	11.0	2.26	4.0	0.86	4.0	0.86	4.0	0.86
3.3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา	63.0	63.70	41.0	18.47	29.0	9.63	29.0	9.63	29.0	9.63
4.4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสวัสดิการสังคม	10.0	12.04	7.0	0.51	3.0	0.00	3.0	0.00	3.0	0.00
5.5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรม	4.0	0.38	4.0	0.38	1.0	0.11	1.0	0.11	1.0	0.11
6.6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเกษตรกรรม	7.0	0.25	7.0	0.25	1.0	0.00	1.0	0.00	1.0	0.00
7.7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว	8.0	1.48	2.0	0.10	0.0	0.00	0.0	0.00	0.0	0.00
8.8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการกีฬาและนันทนาการ	30.0	7.12	17.0	5.12	7.0	4.07	7.0	4.05	6.0	3.61
9.9. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	27.0	53.35	10.0	0.88	7.0	0.28	7.0	0.28	7.0	0.28
10.10. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม	9.0	4.88	6.0	1.74	5.0	0.91	5.0	0.89	4.0	0.57

11.11. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	8.0	0.82	6.0	0.45	4.0	0.33	4.0	0.33	4.0	0.33
12.12. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	142.0	146.15	25.0	34.39	6.0	5.78	6.0	5.78	6.0	5.78

รายงานสรุปผลการดำเนินงาน ปี 2559
เทศบาลตำบลโนนสูง อ.โนนสูง จ.นครราชสีมา

ยุทธศาสตร์	แผนการดำเนินการทั้งหมด		อนุมัติงบประมาณ		ลงนามสัญญา		เบิกจ่าย		100%	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ
1.1. ยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพคุณภาพ	124.0	20.10	48.0	3.37	24.0	1.56	24.0	1.16	22.0	1.08
2.2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข	25.0	3.84	10.0	1.13	3.0	0.36	3.0	0.36	3.0	0.36
3.3. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการศึกษา	80.0	80.88	10.0	1.31	2.0	0.12	2.0	0.12	2.0	0.12
4.4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสวัสดิการสังคม	12.0	13.53	5.0	0.20	3.0	0.01	3.0	0.01	3.0	0.01
5.5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรม	2.0	0.28	2.0	0.28	0.0	0.00	0.0	0.00	0.0	0.00
6.6. ยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรม	7.0	0.32	4.0	0.21	1.0	0.03	1.0	0.03	1.0	0.03
7.7. ยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวและบริการ	1.0	0.05	0.0	0.00	0.0	0.00	0.0	0.00	0.0	0.00
8.8. ยุทธศาสตร์การศึกษาและนันทนาการ	19.0	2.42	9.0	1.65	5.0	0.73	4.0	0.68	3.0	0.39
9.9. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม	27.0	8.32	8.0	0.68	5.0	0.22	4.0	0.16	4.0	0.16
10.10. ยุทธศาสตร์ส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม	11.0	1.62	6.0	1.19	4.0	0.87	4.0	0.87	4.0	0.87
11.11. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	10.0	4.60	7.0	0.48	6.0	0.24	6.0	0.22	2.0	0.13
12.12. ยุทธศาสตร์โครงสร้างพื้นฐาน	45.0	73.47	12.0	7.12	2.0	0.69	2.0	0.69	2.0	0.69

รายงานสรุปผลการดำเนินงาน ปี 2560
เทศบาลตำบลโนนสูง อ.โนนสูง จ.นครราชสีมา

ยุทธศาสตร์	แผนการ ดำเนินการ ทั้งหมด		อนุมัติ งบประมาณ		ลงนาม สัญญา		เบิกจ่าย		100%	
	จำนวน โครงการ	งบปร มาณ	จำนวน โครงการ	งบปร มาณ	จำนวน โครงการ	งบปร มาณ	จำนวน โครงการ	งบปร มาณ	จำนวน โครงการ	งบปร มาณ
1.ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการบริหารจัดการ บ้านเมืองให้มีประสิทธิภาพ	44.0	5.76	15.0	2.35	0.0	0.00	0.0	0.00	0.0	0.00
2.ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการศึกษา	58.0	20.30	28.0	9.31	0.0	0.00	0.0	0.00	0.0	0.00
3.ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาการเกษตร และการสานต่อตามแนวทางพระราชดำริ	2.0	19.10	1.0	0.10	0.0	0.00	0.0	0.00	0.0	0.00
4.ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม	19.0	16.88	7.0	11.31	0.0	0.00	0.0	0.00	0.0	0.00
5.ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการพัฒนาสาธารณสุข	16.0	2.69	8.0	1.07	0.0	0.00	0.0	0.00	0.0	0.00
6.ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และกีฬา	14.0	2.96	11.0	1.86	0.0	0.00	0.0	0.00	0.0	0.00
7.ยุทธศาสตร์ที่ 7 ด้านการรักษาความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	9.0	2.89	7.0	0.69	0.0	0.00	0.0	0.00	0.0	0.00
8.ยุทธศาสตร์ที่ 8 ด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	12.0	0.74	6.0	0.21	0.0	0.00	0.0	0.00	0.0	0.00
9.ยุทธศาสตร์ที่ 9 ด้านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน	60.0	81.73	11.0	14.94	0.0	0.00	0.0	0.00	0.0	0.00

ข้อมูลจาก ระบบสารสนเทศเพื่อการวางแผนและประเมินผลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.2 การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ตามที่เทศบาลได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเทศบาลให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 หมวด 6 ข้อ 29 และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 ข้อ 13 โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหาร

ท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผล แผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็น ตั้งกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือน เมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

2. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในสิบปีประมาณ พ.ศ. 2557 – 2560

2.1 ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

ตามที่เทศบาลได้ดำเนินงานต่างๆ ตั้งแต่สิบปีประมาณ พ.ศ. 2557 – 2560 เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และพัฒนาองค์กรให้เกิดความมั่นคงในการพัฒนาเพื่อให้ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น ซึ่งผลจากการดำเนินงานของเทศบาลนั้น ผลที่ได้รับมีดังนี้

1. ประชาชนมีน้ำประปาใช้ทั่วครัวเรือน
2. ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทั่วครัวเรือน
3. ประชาชนมีถนนใช้ในการสัญจรไปมาได้สะดวก
4. ไม่มีการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่
6. เด็กๆ ได้รับการศึกษาทุกคน
7. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ได้รับเงินช่วยเหลือเบี้ยยังชีพทุกคน
10. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือในเรื่องที่อยู่อาศัยที่มั่นคงแข็งแรง
11. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือจากสาธารณสุข
13. ไม่มีเกิดอาชญากรรมในในพื้นที่
14. ปัญหาใช้เลือดออกลดลง
16. ชยะในชุมชนมีวิธีการจัดการที่ถูกต้อง
17. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการสาธารณสุข
18. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันภัย
19. ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ ของเทศบาล
20. ประชาชนได้รับบริการจากงานบริการต่างๆ ของเทศบาลด้วยความสะดวก

สำหรับในสิบปีประมาณ พ.ศ. 2560 ผลที่คาดว่าจะได้รับเพิ่มขึ้น มีดังนี้

1. ประชาชนมีถนนที่มีคุณภาพดีขึ้นสำหรับการสัญจรไปมา เช่น ถนน AC ในเขตเทศบาลทั้งหมด
2. มีสำนักงานแห่งใหม่เพื่อรองรับการบริการประชาชน
3. ประชาชนได้รับการฝึกอบรมอาชีพเพื่อนำไปประกอบอาชีพเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน
4. ชุมชนในเขตเทศบาลมีระบบระบายน้ำเพิ่มมากขึ้น
5. การกำจัดขยะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.2 ผลกระทบ

ในการดำเนินงานของเทศบาลสิบปีประมาณ พ.ศ. 2557 – 2560 ซึ่งการดำเนินงานนั้นก็สามารถส่งผลกระทบต่อชุมชนในเขตเทศบาล ดังนี้

1. การก่อสร้างถนนเพิ่มขึ้นในเขตเทศบาล ทำให้การระบายน้ำได้ช้าเกิดน้ำท่วมขังในบางจุด ทำให้เทศบาลต้องเร่งก่อสร้างรางระบายน้ำเพิ่มขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว
2. การพัฒนาเจริญขึ้นทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นไปด้วย ส่งผลให้เกิดเป็นชุมชนแออัด ก่อให้เกิดโรคระบาด เช่น ไข้เลือดออก โรคมือ เท้า ปาก เป็นต้น
3. เมื่อประชาชนเพิ่มมากขึ้น แต่หน่วยบริการด้านสาธารณสุขมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทำให้ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้บริการ

4. การก่อสร้างทางระบายน้ำในชุมชนสามารถระบายน้ำได้ แต่ผลกระทบคือปลายทางที่เป็นพื้นที่การเกษตรได้รับความเสียหาย เพราะปลูกไม่ได้ เป็นแหล่งสะสมเชื้อโรคต่างๆ

3. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 - 2560

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557

ปัญหา

- 1) เจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของระเบียบ กฎหมาย เท่าที่ควร
- 2) เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย
- 3) ชุมชนในเขตเทศบาลมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก
- 4) ประชาชนมีความต้องการซึ่งความต้องการดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก
- 5) ประชาชนยังไม่เข้าใจขอบเขตอำนาจหน้าที่ของเทศบาลที่จะสามารถดำเนินการได้

อุปสรรค

- 1) การขาดความรู้เรื่องของระเบียบ กฎหมาย อีกทั้ง เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย ทำให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินงานเป็นอย่างยิ่ง
- 2) เทศบาลมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหของประชาชน
- 3) เทศบาลสามารถดำเนินการได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่

➤ แนวทางการแก้ไข

(1) การดำเนินงานของเทศบาล

- 1) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน
- 2) การดำเนินงานของเทศบาลควรจะเป็นไปตามแผนพัฒนาสามปี กล่าวคือควรพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปีมาพิจารณาดำเนินการ
- 3) ไม่ควรบรรจุโครงการ/กิจกรรม ที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ในแผนพัฒนาสามปี
- 4) ควรพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- 5) ควรพิจารณาดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เช่น การแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำประปา

(2) การบริการประชาชน

- 1) ควรจัดให้มีสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี
- 2) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของเทศบาล
- 3) เจ้าหน้าที่เทศบาลควรยิ้มแย้ม แจ่มใส และพูดจาสุภาพต่อประชาชน
- 4) ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเทศบาลกับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
- 5) ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับเทศบาล

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558

ปัญหา

- 1) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีของเทศบาลยังมีบางโครงการ/กิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา คือ ไม่มีในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
- 2) เทศบาลไม่สามารถบรรจุโครงการ/กิจกรรมในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายได้ครบทุกโครงการ/กิจกรรมและครอบคลุมทุกยุทธศาสตร์การพัฒนา

3) เทศบาลไม่สามารถดำเนินการได้ครบทุกโครงการ/กิจกรรมที่ตั้งไว้ในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

อุปสรรค

- 1) เทศบาลตำบลโนนสูงมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนในชุมชนได้ทั้งหมด
- 2) เทศบาลตั้งงบประมาณในการดำเนินการตามภารกิจแต่ละด้านบางรายการยังไม่เพียงพอและบางรายการมากเกินไป ทำให้ต้องโอนเพิ่ม โอนลด และตั้งจ่ายรายการใหม่

➤ แนวทางการแก้ไข

(1) การดำเนินงานของเทศบาล

- 1) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน
- 2) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาสามปี
- 3) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- 4) เทศบาลควรพิจารณาดังงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่
- 5) ควรพิจารณาดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เช่น การแก้ไขปัญหาระบบน้ำประปา การขาดแคลนน้ำในการอุปโภค-บริโภค และปัญหาภาวะภัยที่เกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี

(2) การบริการประชาชน

- 1) ควรจัดให้มีสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี
- 2) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของเทศบาล
- 3) เจ้าหน้าที่เทศบาลควรยิ้มแย้ม แจ่มใส และพูดจาสุภาพต่อประชาชน
- 4) ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเทศบาลกับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
- 5) ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับเทศบาล

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559

ปัญหา

- 1) เทศบาลตำบลโนนสูงได้รับการจัดสรรงบประมาณรายรับบางประเภทและเงินอุดหนุนทั่วไปจากรัฐบาลน้อยกว่าปีที่ผ่านมา ซึ่งไม่ได้รับตามที่ตั้งประมาณการรายรับไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี ทำให้ไม่สามารถดำเนินการโครงการได้ทั้งหมด
- 2) เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานยังมีไม่เพียงพอต่อการดำเนินการ
- 3) ชุมชนในเขตเทศบาลมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก
- 4) ประชาชนมีความต้องการซึ่งความต้องการดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก

อุปสรรค

- 1) อำนาจหน้าที่มีข้อจำกัดทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้

➤ แนวทางการแก้ไข

(1) การดำเนินงานของเทศบาล

1) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน

2) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาสามปี

3) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

4) เทศบาลควรพิจารณาดังงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

(2) การบริการประชาชน

1) ควรปรับปรุงระบบท่อระบายน้ำ แก้ไขปัญหาขยะไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็น

2) ควรปรับสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี

3) เทศบาลควรจัดประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ผ่านทางหอกระจายข่าวมากกว่านี้และประชาสัมพันธ์ข่าวบ่อยๆ

4) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของเทศบาล

ส่วนที่ 3

ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

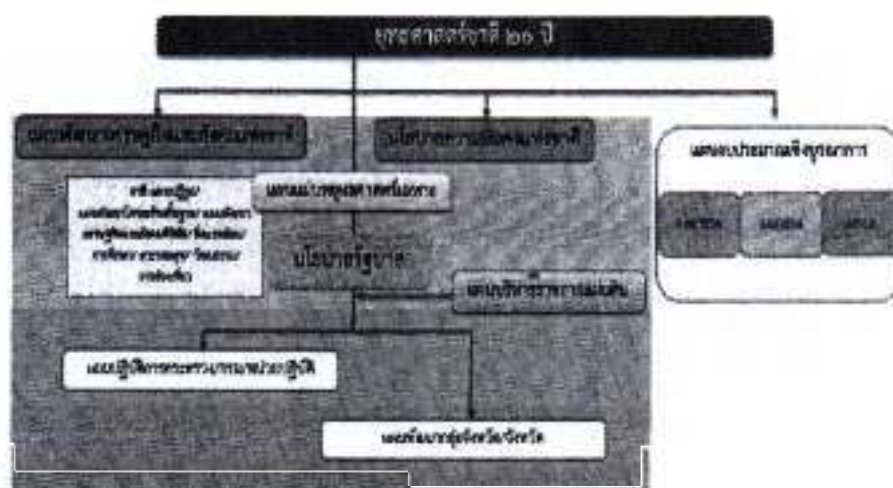
การจัดทำแผนพัฒนาของเทศบาลจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของประเทศไทย กำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
 “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาได้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน
 ซึ่งแผนพัฒนาแห่งชาติ ในการขึ้นสู่ความก้าวหน้าชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูง เป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง สมดุลและ
 เป็นฐาน ประเทศก้าวหน้าอย่างยั่งยืนในระดับเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

1. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2558 เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ 2 ของรัฐบาล (ปี 2558 - 2559) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ 3 (ปี 2560 เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ 2 คณะ ได้แก่ (1) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี และ (2) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแผนงานการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแผนงานการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ตามแผนงานที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณาข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม 2559 ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ตุลาคม 2559 - กันยายน 2564) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ 5 ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม 2560

2. สาระสำคัญ

2.1 สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้นกระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ "เกษตรแบบพึ่งตนเอง" ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ "พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก" การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายกว้างขึ้น และปัญหาคความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีแนวโน้มแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อน

การเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ 21 กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต 20 ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เจอนโยบายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ 10 ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี 2551 - 2552 และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเป็นโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง 10 ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 5.1 ในช่วง 5 ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (2546 - 2550) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ 10 - 15 ปี ข้างหน้า นี้ จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี 2560 - ปี 2579 มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวีปภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีกับอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคา

จะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งมีโครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญสำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น ก่อให้เกิดต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี 2531 และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี 2553 และล่าสุดในปี 2557 รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น 5,739.2 ดอลลาร์ สหรัฐ ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น 38.1 ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน 38.6 ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 1 ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ 20.0 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 10.9 ในปี 2556 คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลที่มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี 2540 - 2541 ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมายกฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาดและสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำ และการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรง

ขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่า เศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตร และบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิง เศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐ ก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพ ต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้ กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้าน คุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความ แตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญ กับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา 20 ปีต่อจากนี้ไป จะมีวัยวัยที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้าน สุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้าน ทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของ ประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยต่อการสร้างความสามัคคี

สมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทาง สังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็น ธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขที่เป็นที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการ บริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะ ส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์ เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิด จากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และ กฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบ ทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยง อย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้ จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของ ประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ 4 - 5 ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะ สูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดย เฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และใน ที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการ พัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศ ทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความ

เสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยุคใหม่ปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ที่ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็น การสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบต่อประชาชนที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี "ยุทธศาสตร์ชาติ" ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยุคใหม่ปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี "ยุทธศาสตร์ชาติ" เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความสุขอย่างถ้วนหน้ากัน

สาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการร่างอยู่ในขณะนี้ จะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแผนงาน ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกัน อย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร

2.2 วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า "มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน" ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความยุติธรรมของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษามลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถแก้วิกฤตประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

วิสัยทัศน์ : "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"

ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและมีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการมีอยู่อย่างมั่นคงเป็นปกติไปอยู่ภายใต้การบริหารที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- สังคม มีความปลอดภัยและความสันติสุข สามารถมีกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น
- ประชาชน มีความรักในชาติ มีกตเวทียึดมั่นกับหลักของในการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างทั่วถึงและทั่วถึงกัน
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและจากต่างประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคและการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการไปธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- ความสมบูรณ์ในทุน ที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือหรือจักรทุ่นทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติมากเกินไป ไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ
- การมีจิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เกิดสหสัมพันธ์ประโยชน์ส่วนรวม
- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีสิทธิภาพ และยั่งยืน
- ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมได้ยึดและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจ่ายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีการผลิตบริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- ภาคเกษตร เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- ภาคอุตสาหกรรม ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- ภาคบริการ ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนายกระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง พลังงาน กิจทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมและจิ๋ว เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกในระบอบที่ดำรง รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มีแก่นของชุมชนสังคม วิชาชีพ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสทางเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระวังการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจ่ายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

2.3 ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแผนงานการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อกำหนดแผนงานการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง “หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่

จะใช้เป็นกรอบแผนงานการพัฒนาในระยะ 20 ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

2.3.1 ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแผนงานที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(4) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่

(5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(6) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(7) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

2.3.2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแผนงานที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตร

กับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกย่องการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(3) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกย่องผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สตาร์ทอัพ และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

2.3.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแผนงานที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (3) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี
- (5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัว

ในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

2.3.4 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแผนงานที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (2) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (3) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (4) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (5) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

2.3.5 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการ

การป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนาไปสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแผนงานที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การจัดระบบอนุรักษ์ พื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบ

การบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

2.3.6 ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแผนงานที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (2) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (4) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (5) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (6) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (7) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

2.4 กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแผนงานในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้ความสำคัญสอดคล้องกันตามห่วงโซานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแผนงานในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

2.5 ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

2.5.1 สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

2.5.2 ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

2.5.3 กลไกการปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทฤษฎีศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการ ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถ กำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้อง กับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 อยู่ระหว่างการดำเนินการ และยังไม่ประกาศใช้ แต่ได้กำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2560 - 2562) ของเทศบาลตำบลบ้านเหลื่อม มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 เทศบาล จึงได้นำทิศทางของ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีให้เหมาะสมกับ สภาพการณ์ของเทศบาล ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มีรายละเอียดดังนี้

1. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้ง จากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเสรีเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่ สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับ สภาพการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคง ประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความ เหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและ หลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (1) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (2) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (3) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (4) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

2. สถานะของประเทศ

2.1 ด้านเศรษฐกิจ

2.1.1 3 ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการ ขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี 2540- 2541) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ 5 ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี 2557 มาอยู่ที่ประมาณ 196,240 บาท หรือประมาณ 6,041 ดอลลาร์ สหรัฐ ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ 8 ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ 3.2 ชะลอจากร้อยละ 5.7 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทย หลุดจากกับดักรายได้ปานกลางในระยะเวลายาว โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัว ของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ 41.3 ในช่วงปี 2534 - 2539 เป็นร้อยละ 25.5 ในช่วงปี

2543 - 2557 นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทย โดยเฉลี่ยในช่วงปี 2543 - 2557 อยู่ที่ประมาณร้อยละ 4.9 ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

2.2.2 การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี 2553 ที่ระดับร้อยละ 9.9 25.4 และ 64.7 เป็นร้อยละ 7.2 28.5 และ 64.3 ในปี 2557 ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการส่งเสริมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างช้าๆ ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลง ซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ 9.7 ต่อปีในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) เป็นเฉลี่ยร้อยละ 1.1 ในช่วง 3 ปีของแผนพัฒนา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2557)

2.1.3 ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนา ฉบับที่ 10 จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ 8 ปี ที่ผ่านมา และยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ 3.32 ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 9 เป็นร้อยละ 2.05 ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนา ฉบับที่ 11 ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

2.1.4 การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี 2524 และ 2540 แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ 37.9 ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 10 เป็นร้อยละ 42.2 ในช่วง 3 ปีแรกของแผนพัฒนา ฉบับที่ 11 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

2.1.5 อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการ

แข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. 2557 WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ 31 จาก 144 ประเทศ และในปี พ.ศ. 2557 IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ 30 จาก 61 ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี 2558 หรือ Ease of Doing Business 2015 ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ 26 จาก 189 ประเทศทั่วโลก

2.1.6 สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศไทยได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการผลักดันของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี 2557 อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ 47 และด้านเทคโนโลยีที่ 44 จาก 61 ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD สดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ 37 และ 43 ตามลำดับในปี 2551 และตลอดช่วงระยะเวลา 14 ปีที่ผ่านมา (2543-2556) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ 0.17 ต่อ GDP โดยในปี 2556 (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 0.48 ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ 53 และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ 47 ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ 4.03, 3.35, 2.79, และ 2.27 ต่อ GDP ในปี 2555 ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศไทยยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี 2556 บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน 11 คนต่อประชากร 10,000 คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ 20-30 คนต่อประชากร 10,000 คน

2.1.7 สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปาอย่างขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปาอย่างกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

2.2 ด้านสังคม

2.2.1 โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(1) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก 6.3 คน ในช่วงปี 2507-2508 เป็น 1.62 คน ในช่วงปี 2548-2558 และคาดว่าในปี 2583 จะลดลงเหลือเพียง 1.3 คน

(2) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ 30 เป็นประชากรกลุ่มเจนเนอเรชัน Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป

กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน 38.9 ล้านคนในช่วงปี 2555-2557 และเริ่มลดลงร้อยละ 0.1 ในปี 2556 และร้อยละ 0.2 ในปี 2557 ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 ต่อปีในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (ปี 2548-2557) แต่ยังคงต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย 1 เท่าตัว และสิงคโปร์ 5 เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ 65.1 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเอเรชั่นวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 27 ของประชากรในปี 2553 มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(3) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงการค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 10.3 ล้านคน (ร้อยละ 16.2) ในปี 2558 เป็น 20.5 ล้านคน (ร้อยละ 32.1) ในปี 2583 การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อการค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ 78.5 ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

2.2.2 ครัวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก 3.6 คน ในปี 2543 เหลือ 3 คน ในปี 2556 โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน 1 รุ่น และครัวเรือนแห่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุด ในช่วงปี 2543-2556 ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

2.2.3 คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี 2557 เพศชาย 71.3 ปี เพศหญิง 78.2 ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ 15.59 ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี 2551-2556 มีการศึกษาเฉลี่ย 8.9 ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี 2556 มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

2.2.4 สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 42 ในปี 2543 เหลือร้อยละ 10.9 ในปี 2556 แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก 0.484 ในปี 2554 เหลือ 0.465 ในปี 2556 อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง 34.9 เท่า ในปี 2556 โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ 10 ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ 36.8 ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ 10 ถือครองรายได้เพียงร้อยละ 1.1 สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี 2555-2546

2.2.5 ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(1) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ 20 มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ 20 ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด

325.7 เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(2) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ 10 ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุด มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ 10 ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ 19.1 เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ 2.2 เท่า

(3) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี 2556 พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง 3.6 เท่า

(4) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา 50 ที่เพิ่มขึ้นจาก 1.29 ล้านคน ในปี 2555 เป็น 2.471 ล้านคน ในปี 2557 ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 42.4 ในปี 2557 อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ 2.1 เท่า ในปี 2556

(5) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

2.2.6 คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ 99.9 ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ 73.8 ระบบประกันสังคมร้อยละ 16.7 และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ 7.1 ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี 2558 ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ 8.3 ล้านคน จากผู้สูงอายุทั้งประเทศ 10.4 ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น 800 บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ 89.5 และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง 4,544,926 ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

2.2.7 วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะเทวกลสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

2.2.8 ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้

และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก 142,632 แห่งในปี 2555 เป็น 152,377 แห่ง ในปี 2556 ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ 32.51 ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ 26.77

2.2.9 ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า 10 ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

2.3 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.3.1 ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(1) พื้นที่ป่าไม้ลดลง เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก 171.02 ล้านไร่ หรือร้อยละ 53.33 ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี 2504 เป็น 102 ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 31.6 ในปี 2556

(2) ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(3) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย และมีการเปลี่ยนแปลงไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี 2504 ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า 2.3 ล้านไร่ เหลือเพียง 1.5 ล้านไร่ ในปี 2552 คิดเป็นการลดลงร้อยละ 34.8 ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี 2534 และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี 2549-2554 พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี 2554 ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง 1.61 ล้านตัน ลดลงจากปี 2549 ที่มีปริมาณ 2.42 ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(4) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด 30 ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี 2555 ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 6 อยู่ที่ระดับ 1.08 ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 54 ของความต้องการใช้ในปี 2555 และคิดเป็นร้อยละ 12.5 ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 76 ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขึ้นต้นในปี 2555 เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8 อยู่ที่ระดับ 1.981 พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ

GDP โดยในปี 2555 การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ 1 ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.6

(5) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย 25 ลุ่มน้ำหลัก น้ำท่าตามธรรมชาติมีปริมาณรวม 285,227 ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ 28 ของปริมาณน้ำท่าธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด 27

แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ 1.13 ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ 68,200 ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุน

เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี 2557 มีจำนวนประมาณ 151,750 ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน 102,140 ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ 49,610 ล้านลูกบาศก์เมตร

2.3.2 ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(1) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก 1.04 กิโลกรัม/คน/วัน ในปี 2553 เป็น 1.11 กิโลกรัม/คน/วัน ในปี 2557 สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ 19 และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ 18 ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง 19.9 ล้านตัน ในปี 2556 ของเสียอันตราย ในปี 2557 มีประมาณ 2.69 ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ 70 โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(2) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี 2557 พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี 2557 ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO 3 เป็น EURO 4 ตั้งแต่ปี 2555 และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(3) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2548-2557) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปฏิกิริยาค้างจากการเกษตร และการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน 10.3 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ 31

(4) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ 2 การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี 2533 ปริมาณ 229.08 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น 265.9 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี 2547 โดยปริมาณ

การปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 1.1 จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดซับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

2.3.3 ก๊าซปฏิต่างธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ก๊าซปฏิต่างธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

อุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงด้านๆ ของโลก

2.4 ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

2.4.1 ด้านธรรมาภิบาล

(1) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี 2556 แต่องค์ประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2552 มีอย่างน้อย 6 ประการคือ (1) หลักนิติธรรม (2) หลักคุณธรรม (3) หลักความโปร่งใส (4) หลักความมีส่วนร่วม (5) หลักความรับผิดชอบ (6) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและถูกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หากผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการกระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลักเล่ห์กล ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวมขาดความโปร่งใส ปล่อยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(2) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี 2544 โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 72% ในปี 2557 ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี 2545 ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 52% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี 2554 ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 77% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

2.4.2 ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(1) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น 3 ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น 20 กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(2) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแผนงานของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และ 2550 และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2543 สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็น

ร้อยละ 13.31 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 25.17 ในปีงบประมาณ 2550 และร้อยละ 28.21 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ 1 จำนวน 185 ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน 245 ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ 2 จำนวน 75 งาน/กิจกรรม จาก 114 งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 9,850 คน แบ่งเป็นข้าราชการ 1,378 คน บุคลากรทางการศึกษา 5,295 คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีอนามัย จำนวน 79 คน และลูกจ้างประจำ 3,098 คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาล หรือการบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียงทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 9.90 ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 และเพิ่มเป็นร้อยละ 10.65 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 38.52 และร้อยละ 39.46 ตามลำดับ ส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

2.4.3 ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาลำนี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน

(Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. 2557 ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ 38 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน อยู่อันดับที่ 85 จากการจัดอันดับทั้งหมด 175 ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี 2556 ที่ได้ 35 คะแนน อยู่อันดับ 102 โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง 84 คะแนน และมาเลเซียได้ 52 คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

3 บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

3.1 บริบทภายใน

3.1.1 ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (1) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ 3.8 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และร้อยละ 4.2 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (2) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4 (3)ราคาน้ำมันเฉลี่ย 70-90 ดอลลาร์ สรอ. คอบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และเฉลี่ย 80-100 ดอลลาร์ สรอ. คอบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (4) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ 2.1 โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ 0.8 ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 2.0 และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.0 (5) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5 และ (6) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ 0.2 และร้อยละ 0.7 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และ 13 ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง 10 ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.3-4.3 โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ 3.8 ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยับฐานะขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี 2571 (ในการวิเคราะห์เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4.3 - 2574) (ในการวิเคราะห์เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.3) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (1) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ 1.0 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 ซึ่งจะเป็ปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (2) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (3) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี 2570 ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (4) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (5) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (6) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ 100-200 ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

3.1.2 การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี 2553 มีประชากรวัยแรงงาน 5 คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ 1 คน และคาดการณ์ว่าในปี 2583 จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง 1.7 คนแบกรับผู้สูงอายุ 1 คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณ

ใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี 2546 ซึ่งอยู่ที่ 12,745 ดอลลาร์สหรัฐ ต่อคนต่อปี

3.1.3 ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรม ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนร้อยละ 10 ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ 10 ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง 34.9 เท่า ในปี 2556 นอกจากนี้ ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

3.1.4 ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบข้อดีแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีผลหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่ เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

3.1.5 การบริหารจัดการภาครัฐ

(1) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2558 วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2558 มีมาตราสำคัญ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา 69 หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา 82 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา 89 รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการเงิน การคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(2) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวข้อง

การบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

3.2 บริบทภายนอก

3.2.1 การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี 2544-2643 (ค.ศ. 2001-2100) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

3.2.2 การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายมาเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคยุคคนยุคสมัยมากขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

3.2.3 ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(1) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(2) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ 1) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ 2) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ 3) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(3) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจาก

กระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวโน้มนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(4) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ 12 เนื่องจาก 1) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ 2) ปัญหาการส่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(5) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมกรบริโภคของคนในประเทศ

3.2.4 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(1) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(2) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลกระทบต่อภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

3.2.5 วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. 2015 (Post 2015 Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. 2015 คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs) ในช่วงเวลา 15 ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2557 ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน 17 ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน 169 ข้อ

ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนงานการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมรักษาทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทาง

ทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

4 กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

4.1 กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และกรอบหลักการของการวางแผนที่เน้นน้ำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

4.2 การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สคช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและ โลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนิคมอุตสาหกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

4.3 เป้าหมาย

4.3.1 การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (1) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0
- (2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ในปี 2546 เพิ่มขึ้นเป็น 317,051 บาท (9,325 ดอลลาร์ สรอ.) และ 301,199 บาท (8,859 ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
- (3) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี
- (4) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0 (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10.0 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ต่อปี)

4.3.2 การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (1) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(2) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(3) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

4.3.3 การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(1) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(2) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

4.3.4 การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(2) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(3) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(4) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(5) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

4.3.5 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(1) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(2) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(3) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

5 แผนงานการพัฒนา

5.1 การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

5.1.1 การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

5.1.2 การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เฝ้าระวังแรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

5.1.3 การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

5.1.4 การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

5.1.5 การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขึ้นปฐมนเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขึ้นปฐมนที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาทันตู่พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการ โดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

5.2 การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

5.2.1 การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

5.2.2 การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและโดยทั่วถึง

(1) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่ เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(2) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(3) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(4) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบ การศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

5.2.3 การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัย สำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

5.2.4 การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

5.3 การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

5.3.1 การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

5.3.2 การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (1) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (2) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขโลก กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (3) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแผนงานการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

5.3.3 การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูป ระบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ. ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

5.3.4 การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

5.4 การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

5.4.1 การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุข โภชนาการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับ การพัฒนา

5.4.2 การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน

ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่ม ความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมี ประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

5.4.3 การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามา ลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงาน ต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดน ระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

5.5 การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5.5.1 การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุน ธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาค ส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่ม พื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทาง จีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแผนงานการประเมินมูลค่าของระบบ นิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูล ที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดิน ที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการ

น้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความ ขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหาร จัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต

บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

5.5.2 การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

5.5.3 การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคัลเลอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

5.5.4 การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด

เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

5.5.5 การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หว่านงานความร่วมมือกับอาเซียน และอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงาน และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

5.5.6 การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติ โดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

5.6 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

5.6.1 การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคา จัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

5.6.2 การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

5.6.3 การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.6.4 การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

(1) แผนพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 มาตรา 53/1 และ มาตรา 53/2 บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนงานการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง 4 ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถ ใช้เป็นกรอบแผนงานในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

1. แนวคิดและหลักการ

1.1 ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม "ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและ มีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับแนวคิด "การพัฒนาแบบองค์รวม" ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคม สมานฉันท์ และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

1.2 หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่าง ๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการ แผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

- กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน
- กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

2. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

2.1 พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

2.1.1 พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก - ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่ร้อยประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจ หังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

2.1.2 พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงของ-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-อุบลราชธานี

2.2 พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

2.3 พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

2.4 สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ ให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ

3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(1) ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตสู่การพึ่งตนเองตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และปรับระบบการผลิต ที่สร้างมูลค่าเพิ่มอย่างสมดุล เพื่อคงความเป็นฐานเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เช่น การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์การเกษตร

(2) ยกระดับการค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน หันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสตลาด เน้นการพัฒนาบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการค้า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(3) พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญและเมืองชายแดนเพื่อรองรับการเชื่อมโยงในระดับนานาชาติ

(4) พัฒนาคมนาคมและสังคมให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง มีความมั่นคงและอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน เช่น ด้าน สุขภาพ ด้านการศึกษา แรงงาน ฯลฯ

(5) พัฒนาศักยภาพของสถาบันครอบครัวและชุมชนให้มีความเข้มแข็งในการพัฒนาที่นำไปสู่การพึ่งตนเอง มีภูมิคุ้มกันตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(6) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เน้นการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างสมดุล และเตรียมการป้องกันและรับมือภัยธรรมชาติ

3.2 ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด ให้มีความเชื่อมโยงกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2551 - 2554 และแผนพัฒนาฉบับที่ 10 รวมทั้งแผนพัฒนาด้านต่าง ๆ ดังนี้

(1) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วย เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และแม่ฮ่องสอน มีทิศทางการพัฒนาด้านการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาบริการพื้นฐานของเมืองและสิ่งแวดล้อม พัฒนาโครงข่ายคมนาคม และสร้างมูลค่าเพิ่มทางภาคการผลิตและบริการบนพื้นฐานของความรู้และวัฒนธรรม ภูมิปัญญา

(2) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน มุ่งพัฒนาเชียงรายให้เป็นประตูการค้า การลงทุน พัฒนาการเกษตรอินทรีย์ พัฒนาการท่องเที่ยวชายแดนและการท่องเที่ยว อนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมล้านนาและภูมิปัญญาท้องถิ่น และเร่งฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

(3) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย สุโขทัย ตาก เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ และพิษณุโลก เน้นการสนับสนุนให้เกิดความมั่นคงด้านทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้และน้ำ สร้างมูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยว เชิง ประวัติศาสตร์และศาสนา การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการค้า บริการ การขนส่งและการกระจายสินค้า

(4) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ประกอบด้วย กำแพงเพชร นครสวรรค์ พิจิตร และ อุทัยธานี เน้นพัฒนาข้าวและผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตรอย่างครบวงจร พัฒนาอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน จากผลผลิตและวัสดุทางการเกษตร พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้า พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่น และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.3 โครงการสำคัญ (Flagship Project)

- โครงการพัฒนามูลค่าเพิ่มให้กับเกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์
- โครงการยกระดับสินค้าหัตถกรรมและการท่องเที่ยวล้านนาสู่สากล
- โครงการพัฒนาเมืองเชียงใหม่-ลำพูน รองรับการเป็นศูนย์กลางความเจริญที่เชื่อมโยงกับ นานาชาติและอนุภูมิภาคสุ่มน้ำโขงตอนบน
- โครงการสืบสานพัฒนาองค์ความรู้ภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรมล้านนา
- โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำในระดับชุมชน
- โครงการเพิ่มสมรรถนะการบริหารจัดการน้ำต้นทุน

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(1) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การ ตั้ง องค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริม ความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(2) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท่า ทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(3) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหา ความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัว ได้อย่างอบอุ่น

(4) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ 15.9 ล้านไร่ หรือร้อยละ 25 ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกล้ำพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นฟู ดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

4.2 ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(1) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตร การ ส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(2) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้า การเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(3) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของ ภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับ อุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(4) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน

(Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมชมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(5) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

4.3 โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก
- โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน
- โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล
- โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
- โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง

5.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(1) พัฒนาฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษาเสถียรภาพการพัฒนาอุตสาหกรรม เกษตร การบริการ การลงทุนให้มีความมั่นคงและเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เช่น ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม ส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พัฒนาการเกษตร พื้นที่การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาประสิทธิภาพโลจิสติกส์

(2) พัฒนาศักยภาพคน ครอบครัว ชุมชนและสังคมให้มีคุณภาพ มีธรรมาภิบาล เพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจโลก ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น เช่น ส่งเสริมการเรียนการสอนนอกระบบ การอาชีวศึกษา ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งเสริมบทบาทของครอบครัว ชุมชน และภาคประชาสังคมในการสร้างวัฒนธรรมในการดูแลสุขภาพ

(3) อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลต่อระบบนิเวศ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศ โดยเร่งแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและน้ำ ป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม ฟื้นฟูคุณภาพน้ำแม่น้ำเจ้าพระยา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(4) เสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาเมืองและพื้นที่ชายแดนตามแนวเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งแนวเหนือ-ใต้ และแนวตะวันออก-ตะวันตก เพื่อเป็นประตูการค้าเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติ

(5) บริหารจัดการพัฒนาพื้นที่เมืองและชนบทอย่างมีส่วนร่วมและเกื้อกูลกัน เพื่อให้มีการจัดระเบียบรูปแบบการพัฒนาเมืองและชุมชนได้สอดคล้องกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและความต้องการของชุมชน

5.2 ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด

(1) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 ประกอบด้วย นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี เน้นการพัฒนาเป็นผู้นำในภูมิภาคด้านอุตสาหกรรมสะอาด ส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมในการพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องจักร ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์และคุณภาพวัตถุดิบ สร้างมูลค่าเพิ่มของห่วงโซ่การผลิตในกลุ่มอุตสาหกรรม และพัฒนา อนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางมรดกโลก

(2) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ประกอบด้วย ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี และอ่างทอง เน้นการรักษาความมั่นคงทางอาหารโดยการดูแลรักษาฐานทรัพยากรเกษตรที่สำคัญ การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์หลักใน

พื้นที่ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรและอุตสาหกรรม พัฒนาการผลิตอาหารส่งออก ประเภทธัญพืช พืชไร่ และปศุสัตว์ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น และพัฒนาเส้นทางขนส่งตลอดลำน้ำ

(3) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง กลุ่ม 1 ประกอบด้วย นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี และ สุพรรณบุรี เน้นพัฒนาการผลิตและส่งออกสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมด้วยระบบการผลิตที่ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม จัดตั้งศูนย์เครือข่ายการศึกษาขั้นอุดมศึกษาและสนับสนุนสถาบันการศึกษา ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์อุตสาหกรรมบริเวณชายแดน

(4) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง กลุ่ม 2 ประกอบด้วย เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสาคร และสมุทรสงคราม เน้นสนับสนุนการศึกษาวิจัย การจัดตั้งศูนย์ประมงครบวงจรและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ส่งเสริมงานวิจัยพัฒนาการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและสัตว์น้ำ สนับสนุนการขยายการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกที่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสหภาพพม่าและฝั่งอ่าวไทยตะวันออก - ตะวันตก

(5) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ประกอบด้วย สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว เน้นการสร้างมูลค่าการผลิตให้สูงขึ้น การป้องกันการขยายตัวของพื้นที่ชุมชนและ อุตสาหกรรมเพื่อไม่ให้บุกรุกพื้นที่เกษตรที่อุดมสมบูรณ์ เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานด้านความปลอดภัยของ สินค้าเกษตร ยกกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอุตสาหกรรมสู่สากล ขยายเครือข่ายอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อม ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งการออกแบบนวัตกรรม เพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ ให้ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

(6) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ประกอบด้วย ชลบุรี ระยอง ตราด และจันทบุรี มุ่งเน้นการเร่ง แก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำจากภาวะฝนแล้งให้เพียงพอต่อการอุปโภค บริโภค และอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัด ชลบุรี-ระยอง บริหารจัดการด้านการผลิต การแปรรูป และระบบการกระจายสินค้าและการตลาด ส่งเสริมการ ประมงแบบเพาะเลี้ยงชายฝั่งในจังหวัดจันทบุรีและตราดพร้อมฟื้นฟูอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติชายฝั่งทะเล สนับสนุนอุตสาหกรรมอัญมณี จัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยว สนับสนุนการค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน เร่งรัดปรับปรุงและขยายระบบโครงข่ายการคมนาคมขนส่งให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และพัฒนาความรู้และทักษะฝีมือ แรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

5.3 โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- โครงการพัฒนาจังหวัดสมุทรสาครให้เป็นศูนย์กลางการประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
- โครงการจัดทำแผนแม่บทเพื่อบริหารจัดการพื้นที่เมืองจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลอ่าวไทย
- โครงการผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษาเพื่อตอบสนองต่อภาคการผลิตและบริการ

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนภาคใต้

6.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(1) การเสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการผลิตหลักให้เจริญเติบโตได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูป พัฒนาประสิทธิภาพและผลิตภาพการผลิตสินค้าอาหาร พัฒนาการท่องเที่ยว

(2) ขยายฐานเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มความหลากหลายของแหล่งสร้างรายได้และการจ้างงานให้แก่ ภาคโดยพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านภายใต้กรอบโครงการ JDS และกรอบโครงการ IMT-GTพัฒนา รองรับการค้าขยายการลงทุนอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของประเทศ และพัฒนาการคมนาคมขนส่งทางทะเล

(3) พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพและมีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อเสริมสมรรถนะการพัฒนา โดยการ พัฒนาความรู้ คุณธรรม และสุขภาวะ การสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของคนจน คนด้อยโอกาสให้สามารถ

พึ่งตนเองได้ การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิตและเพิ่มโอกาสด้านอาชีพและรายได้ และการอำนวยความสะดวกเป็นธรรมและสร้างภูมิคุ้มกันแก่คนกลุ่มเสี่ยงเพื่อแก้ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

(4) เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคมระดับชุมชน โดยสร้างกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนสู่การพึ่งตนเอง พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนโดยการเพิ่มโอกาสการมีรายได้จากทรัพยากรในท้องถิ่น และส่งเสริมการใช้กระบวนการชุมชนเข้มแข็งเพื่อสร้างสันติสุขโดยเฉพาะการใช้กระบวนการชุมชนเข้มแข็งแก้ไขปัญหายาเสพติด

(5) ฟื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลเชิงนิเวศน์ อย่างยั่งยืน โดยฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อรักษาความสมดุลเชิงนิเวศน์ สร้างความอุดมสมบูรณ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นฐานการผลิตอย่างยั่งยืน และควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบด้านคุณภาพชีวิต

6.2 ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด

(1) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วย ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง เน้นการพัฒนาฐานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตจากน้ำมันปาล์ม พัฒนาการปลูกข้าวและการเลี้ยงปศุสัตว์ พัฒนาการเกษตรยั่งยืนเพื่อผลิตสินค้าเกษตรเชิงคุณภาพ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บริเวณชายฝั่งทะเล และการเตรียมความพร้อมพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ ๆ

(2) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ และตรัง เน้นการรักษาความมีมนต์เสน่ห์ของศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล เพิ่มความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลและบนบก และพัฒนาบุคลากรรองรับการท่องเที่ยว

(3) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายเลน ประกอบด้วย สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส เน้นการคุ้มครองความปลอดภัย การอำนวยความสะดวกเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในอำนาจรัฐ และสร้างภูมิคุ้มกัน แก่คนกลุ่มเสี่ยงโดยเฉพาะการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ การเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้แก่ผู้มีรายได้น้อย การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อสร้างโอกาสการมีงานทำและยกระดับคุณภาพชีวิต การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและพัฒนาความร่วมมือกับต่างประเทศ และการบริหารจัดการเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้

6.3 โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- โครงการพัฒนาสงขลาเป็นศูนย์กลางการผลิตการแปรรูปและค้าขายพาราของประเทศ
- โครงการพัฒนาสุราษฎร์ธานีเป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร
- โครงการพัฒนาลุ่มน้ำปากพนังและลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาเป็นอยู่ข้าวอุ่นน้ำ
- โครงการพัฒนาธุรกิจบริการกลุ่ม MICE และ Marina เกาะภูเก็ต
- โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- โครงการแก้ไขปัญหาคาความยากจนเชิงบูรณาการในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- โครงการพัฒนาแรงงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อไปทำงานในต่างประเทศ
- โครงการพัฒนาข้าวสังข์หยดเป็นสินค้าเชิงคุณภาพ
- โครงการผลิตสินค้าอาหารฮาลาลระดับชุมชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้แบบครบวงจร
- โครงการอ่าวปัตตานี (ฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของชายฝั่งทะเล)
- โครงการฟื้นฟูการทำนาในพื้นที่นาร้างในจังหวัดชายแดนภาคใต้

แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา

วิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัด “วิสัยทัศน์ “โคราช เมืองหลวงแห่งภาคอีสาน” (นิยาม เมืองหลวง หมายถึงเมืองรองรับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว ศูนย์กลาง Logistic อุตสาหกรรม เกษตรแปรรูป อาหาร มั่นสำปะหลัง และพลังงานสำคัญของประเทศ และสร้างสังคมสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพให้โคราชเป็นเมืองน่าอยู่รองรับประชาคมอาเซียน)

เป้าประสงค์รวม (Goals)

1. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ โดยเชื่อมโยงอุตสาหกรรมและผลผลิตทางเกษตรแบบครบวงจร ส่งเสริมการพัฒนาพลังงานทดแทน การท่องเที่ยว และ OTOP
2. เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและคุณภาพชีวิต โดยเพิ่มรายได้กระจายโอกาสให้คนจน ส่งเสริมพัฒนาทางการศึกษา และสาธารณสุขอย่างมีคุณภาพให้ครอบคลุมและเท่าเทียมทุกกลุ่ม
3. เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและแก้ไขปัญหาผลกระทบ
4. เพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. พัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมครบวงจรเพื่อเป็นครัวของโลก (Food Valley)
2. ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน
3. พัฒนาโคราชเมืองน่าอยู่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. การบริหารราชการแบบบูรณาการตามหลักธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแบบครบวงจรเพื่อเป็นครัวของโลก

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. เพื่อส่งเสริมพัฒนาสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมเป็น Food Valley
2. เพื่อผลิตพลังงานทดแทนช่วยลดต้นทุนการผลิต
3. เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและจำหน่ายสินค้า OTOP

แผนงานการพัฒนา

1. พัฒนาปัจจัยแวดล้อมการผลิตสินค้าเกษตร (Product champion) การคมนาคมขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ ไปสู่ภูมิภาคอื่นต่อไป

2. เชื่อมโยงกระบวนการผลิตและเพิ่มศักยภาพเกษตรกร ผู้ประกอบการ SMEs และผู้บริโภคในอาเซียน

3. แปรรูปสินค้าเกษตรเป็นพลังงานทดแทนเพื่อลดต้นทุนการผลิต
4. เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวสีเขียวและOTOP กับนิคมอุตสาหกรรมอาหาร (F.V.)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน
2. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านการศึกษา สุขภาพ แรงงาน และความมั่นคงปลอดภัย

แผนงานการพัฒนา

1. พัฒนาคุณภาพการศึกษามีคุณภาพ ครอบคลุมและเท่าเทียม
2. ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและมาตรฐานการบริการสุขภาพทุกกลุ่มอายุ
3. ดูแลผู้สูงอายุ เด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส
4. สร้างการจ้างงาน รายได้ และการเข้าถึงแหล่งทุนเพื่อพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจให้แก่แรงงาน

5. รักษาความปลอดภัยและความมั่นคงทางสังคม (ยาเสพติด แรงงานต่างด้าว อาชญากรรม
คุ้มครองสิทธิเสรีภาพและความยุติธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาโคราชเมืองน่าอยู่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบ
3. เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับสาธารณภัยต่างๆ

แผนงานการพัฒนา

1. การจัดการเมืองน่าอยู่แบบบูรณาการ
2. ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสร้างเมืองสีเขียว
3. การจัดการมลภาวะทางสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารราชการแบบบูรณาการตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1. เพื่อจัดบริการภาครัฐอย่างมีคุณภาพและเท่าเทียม
2. เพื่อแก้ไขปัญหาและลดผลกระทบจากความเดือดร้อนของประชาชน
3. เพื่อควบคุมกำกับและติดตามผลการปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพ

แผนงานการพัฒนา

1. พัฒนาระบบการบริการและอำนวยความสะดวก แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
2. เพิ่มศักยภาพบุคลากร เทคโนโลยีให้มีสมรรถนะสูงทันสมัยเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่
ประชาคมอาเซียน
3. เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารงานจังหวัดการวางแผนยุทธศาสตร์และงบประมาณ

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิสัยทัศน์

'เทศบาลตำบลโนนสูง น่าอยู่ การบริหารจัดการดี สาธารณูปโภคครบครัน เกษตรกรรมก้าวหน้า
การศึกษาก้าวหน้าห่วงใยประชาชน'

ยุทธศาสตร์และแผนงานการพัฒนาเทศบาลตำบลโนนสูง

1. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองให้มีประสิทธิภาพ

1. แผนงาน ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบลโนนสูง เพื่อให้รองรับ
การปฏิบัติการงาน หน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ

2. แผนงาน นำเครื่องมือ เครื่องใช้ และระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายใน
องค์กร เพื่อให้บริการกับประชาชนให้สะดวก รวดเร็ว แม่นยำ โดยยึดถือประโยชน์สูงสุดของประชาชน
ผู้รับบริการเป็นสำคัญ

3. แผนงาน สนับสนุนบุคลากรของเทศบาลตำบลโนนสูง ให้ได้รับการศึกษาอบรม
เพิ่มพูนความรู้ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการทำงานให้เกิดประสิทธิผลในการบริการประชาชน

4. แผนงาน บูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นร่วมกันระหว่างชุมชน หน่วยงาน
ภาครัฐและเอกชน เพื่อพัฒนาตำบลโนนสูง

5. แผนงาน เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและความ
ต้องการของประชาชนในการพัฒนาตำบลโนนสูง

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษา

1. แผนงาน ส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษาของโรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา

2. แผนงาน พัฒนาและเตรียมบุคลากรด้านการศึกษา (ครู อาจารย์ นักเรียน) ให้เป็นผู้มีคุณภาพ มีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากล

3. แผนงาน สนับสนุนให้มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือและประกอบการศึกษา

4. แผนงาน สนับสนุนศูนย์คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตตำบล เพื่อเพิ่มทักษะประชาชนในชุมชน

3. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการเกษตร และการสานต่อตามแผนงานพระราชดำริ

1. แผนงาน ส่งเสริม สนับสนุนการปลูกพืช และเมล็ดพันธุ์พืชที่ดีมีคุณภาพ เพื่อเกษตรกรจะได้เพิ่มผลผลิตโดยส่งเสริมให้เกิดเกษตรพอเพียง ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร

2. แผนงาน สนับสนุนการจัดตั้งกองทุนเพื่อเกษตรกรในชุมชน

3. แผนงาน ส่งเสริมสนับสนุนการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรอย่างมีคุณภาพ

4. แผนงาน สนับสนุนการทำเกษตรทางเลือก

5. แผนงาน ส่งเสริมประชาชนในชุมชน ให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคและการอนุรักษ์

6. แผนงาน ประสานและบริหารจัดการน้ำ พัฒนาชุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สกวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร ตามพระราชดำริขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ เพื่อแก้ไขปัญหาทั่วหม่นและน้ำแล้งอย่างเป็นระบบ

7. แผนงาน พัฒนาชุมชนและสังคม ตามแผนงานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

1. แผนงาน ส่งเสริมและพัฒนาบทบาทของคณะกรรมการชุมชนให้เข้มแข็ง เพื่อเป็นผู้นำการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นที่มีคุณภาพ

2. แผนงาน ส่งเสริมโครงการพัฒนาในชุมชน เพิ่มศักยภาพสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

3. แผนงาน ส่งเสริม พัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ติดเชื้อ HIV โดยการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมและดำเนินการให้เกิดกองทุนหรือจัดหางบประมาณเพื่อดำเนินการพัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตอย่างต่อเนื่อง

4. แผนงาน ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพของเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป ในอนาคต

5. แผนงาน ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น

6. แผนงาน สนับสนุน ประสานการปฏิบัติ เพื่อป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหาการเสพติด การผลิต และการจำหน่ายยาเสพติด

7. แผนงาน ส่งเสริมและประกาศเกียรติคุณผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดีและสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคม สร้างชื่อเสียงให้แก่ตำบลโนนสูง อำเภอโนนสูง และจังหวัดนครราชสีมา

5. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสาธารณสุข

1. แผนงาน สนับสนุน ส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนและเพิ่มสวัสดิการเพื่อพัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน (อสม.)

2. แผนงาน ส่งเสริม สนับสนุนให้การรักษาพยาบาลประชาชนในระดับตำบล และชุมชนที่มีคุณภาพและมาตรฐาน เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่ดี ทั่วถึงและทันเหตุการณ์ โดยร่วมมือกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง

3. แผนงาน ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในชุมชนให้มีสุขภาพแข็งแรงโดยให้การเรียนรู้การดูแลสุขภาพ การออกกำลังกายการป้องกันโรค การใช้ยาอย่างถูกต้องและการเข้ารับการตรวจสุขภาพหรือการรับบริการด้านสาธารณสุขตามขั้นตอนและวิธีการทางการแพทย์

6. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา วัฒนธรรมประเพณี และกีฬา

1. แผนงาน พัฒนา พื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่น เพื่อการอนุรักษ์สืบสาน และเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว

2. แผนงาน พัฒนา พื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่รวมทั้งกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น โดยร่วมมือกับหน่วยงานและส่วนราชการ ตลอดจนองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง

3. แผนงาน สนับสนุน ส่งเสริมความสามารถของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวและสร้างเครือข่าย เพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ

4. แผนงาน ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมลานกีฬาชุมชนและจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน/ชุมชนจนถึงระดับจังหวัด เพื่อให้เยาวชน นักเรียน นักศึกษาเกิดความสนใจและมีแรงจูงใจในกิจกรรมกีฬารวมถึงการสร้างความเป็นเลิศทางด้านกีฬาสู่กีฬาอาชีพในระดับชาติและนานาชาติ

7. ยุทธศาสตร์ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

1. แผนงาน ส่งเสริม สนับสนุนการติดตั้งระบบเตือนภัยธรรมชาติและภัยพิบัติต่าง ๆ

2. แผนงาน ร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงาน มูลนิธิการกุศล และองค์กรที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย

3. แผนงาน ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชนและสถานที่สำคัญ เพื่อสร้างความอบอุ่นใจและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

4. แผนงาน สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมฟื้นฟูตำรวจบ้านและอาสาสมัครป้องกันภัย ฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เพื่อเป็นกำลังสนับสนุนเจ้าหน้าที่รัฐและดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจรในชุมชนหมู่บ้าน

8. ยุทธศาสตร์ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. แผนงาน ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับทุกส่วน ในการพัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ภูมิทัศน์ แหล่งน้ำ ลำคลอง และป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์

2. แผนงาน ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับทุกส่วน ในการรณรงค์สร้างจิตสำนึก เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน เช่น การกำจัดน้ำเสีย สารเคมีต่าง ๆ

3. แผนงาน ส่งเสริม สนับสนุนและสร้างความร่วมมือกับทุกส่วน ในการจัดทำระบบกำจัดขยะรวม เพื่อจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอย่างเป็นระบบ

9. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

1. แผนงาน ก่อสร้าง ปรับปรุง ถนน เส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง ให้สามารถตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน โดยเฉพาะเส้นทางคมนาคมขนส่งผลผลิตทางการเกษตร แหล่งท่องเที่ยวและพื้นที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของประชาชน

2. แผนงาน ประสาน สนับสนุน ร่วมมือกับส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนเครื่องมือ เครื่องจักรกล ตลอดจนผู้ปฏิบัติงานที่มีความชำนาญในการก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคม

3. แผนงาน ก่อสร้าง ปรับปรุง การสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการก่อสร้างอื่น ๆ

4. แผนงาน ดำเนินการปรับปรุงระบบขนส่ง เพื่อแก้ไขปัญหาการจราจร ความปลอดภัย และความเป็นระเบียบในการให้บริการแก่ประชาชน

5. แผนงาน การจัดทำผังเมืองรวม

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย ขอบข่ายและปริมาณปัญหาหรือความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาล พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย และการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

การวิเคราะห์ปัญหาหรือความต้องการของประชาชน ได้กำหนดเป็นประเด็นการพัฒนาดังนี้

1. พัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการผังเมือง
2. สนับสนุนสาธารณสุขขั้นพื้นฐานและคุณภาพชีวิต
3. ส่งเสริมการรักษาความสงบและการวางแผนป้องกันภัย
4. จัดบริการและให้การสงเคราะห์แก่ผู้ด้อยโอกาส
5. สนับสนุนส่งเสริมการศึกษา การกีฬา และขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น
6. ส่งเสริมพัฒนาชุมชนเข้มแข็งและพึ่งพาตนเองบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง
7. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
8. พัฒนาบุคลากรและบริการประชาชน
9. ส่งเสริมและสนับสนุนการดูแลสุขภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
10. พัฒนาการจัดเก็บรายได้

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาส

เทศบาลตำบลโนนสูง ได้วิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาส การพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis ซึ่งเป็นการพิจารณาถึงปัจจัยภายใน (จุดแข็ง, จุดอ่อน) และปัจจัยภายนอก (โอกาส, อุปสรรค) ที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่างๆ ของท้องถิ่น ดังนี้

จุดแข็ง (Strength=S)

1. มีโครงสร้างกรอบอัตรากำลังบุคลากรที่ชัดเจน
2. บุคลากรส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัด ทำให้เข้าใจในวัฒนธรรมและปัญหาของท้องถิ่น
3. มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ กำหนดไว้ชัดเจน (ตาม พรบ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อบท.)
4. มีการจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงานที่ทันสมัย และเอื้อประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานให้บุคลากรสามารถปฏิบัติได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
5. มีรายได้จากเงินอุดหนุนและภาษีเข้าเทศบาลโดยตรง
6. มีตัวแทนของประชาชนซึ่งทราบปัญหาในท้องถิ่นได้ดี เข้าร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น
7. เทศบาลมีการออกเทศบัญญัติงบประมาณเป็นของตนเอง ทำให้มีศักยภาพในการให้บริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์
8. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความรู้ความสามารถ มีการกำหนดนโยบายการบริหารที่ชัดเจน สามารถนำองค์กรไปสู่เป้าหมายได้
9. ผู้บริหารและฝ่ายนิติบัญญัติได้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงทำให้เข้าใจปัญหาและความต้องการของประชาชน

10. มีการจัดทำเว็บไซต์ขององค์กรเพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนได้รับทราบถึงผลงาน และใช้ในการสืบค้นข้อมูลได้อย่างสะดวก รวดเร็ว

11. มีหอกระจายข่าว บอร์ดประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารทางราชการทุกหมู่บ้าน ทำให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสาร ประกาศต่างๆของหน่วยงานได้อย่างทั่วถึง

จุดอ่อน (Weakness=W)

1. ขาดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และการประสานงานระหว่างเทศบาล และหน่วยงานอื่นในพื้นที่
2. งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดไม่สามารถตอบสนองความต้องการปัจจัยพื้นฐานของ อปท. ได้
อย่างเพียงพอ

3. รายได้ที่เทศบาลจัดเก็บเองมีน้อย เมื่อเทียบกับรายได้จากเงินอุดหนุนจากรัฐบาล รายรับที่ได้จากรัฐบาลไม่มีความแน่นอน

4. งบประมาณบางส่วนถูกตัดลด ทำให้ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานตามภารกิจและนโยบายที่กำหนด

5. ด้านการเงิน วัสดุ การเบิกจ่ายมีหลายขั้นตอน ใช้เอกสารมาก การเบิกจ่ายสวัสดิการล่าช้า

6. การจัดสรรบุคลากรบางส่วนไม่เหมาะสมกับงานในหน้าที่และตำแหน่ง ทำให้ผลงานขาดประสิทธิภาพ หรือจำนวนคนมากกว่าจำนวนงาน

7. ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญตรงกับความต้องการ

8. ความยุ่งยากของขั้นตอนในการทำงาน ทำให้ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างทันท่วงที

9. การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของเทศบาลมีน้อย

10. บุคลากรขาดขวัญและกำลังใจในการทำงาน

11. การประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในเทศบาลยังขาดประสิทธิภาพ

12. การบริหารงานบุคคลขาดการนำระบบคุณธรรมมาใช้

13. บุคลากรขาดการฝึกอบรมทักษะเฉพาะด้านอย่างต่อเนื่อง

14. การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารทางเว็บไซต์ของเทศบาล เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ทันสมัย
ไม่มีข้อมูลใหม่ ๆ

โอกาส (Opportunity=O)

1. รัฐบาลมีแนวนโยบายการส่งเสริม การมีส่วนร่วมในการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย เป็นการกระตุ้นและส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น

2. มีการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในภาครัฐ เน้นประสิทธิภาพ ประหยัด เป็นธรรม โปร่งใส เปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมคิด ตัดสินใจ และร่วมรับผลประโยชน์

3. เทศบาลมีอำนาจและมีอิสระในการบริหารงบประมาณทำให้เกิดความคล่องตัว และเกิดการพัฒนาในทุกด้าน

4. เทคโนโลยีถูกลง ทำให้เข้าถึงและนำเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ทำงานได้ง่าย

5. มีการประสานงานกับนักการเมืองระดับชาติได้ดี

6. ได้รับการผลักดันด้านงบประมาณจากนักการเมืองระดับจังหวัด

7. มีทรัพยากรมนุษย์ซึ่งอยู่ในวัยเรียน เยาวชนจำนวนมาก สามารถที่จะกลับมากพัฒนาตำบลได้

8. มีเทศบาลอย่างเพียงพอในทุกระดับ

9. มีสถานีนอนมาฆและสถานพยาบาลในตำบล

อุปสรรค (Threat=T)

1. สภาพการณ์สถานการณ์ทางการเมืองและเศรษฐกิจในระดับประเทศและภูมิภาคส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่ไม่มีความต่อเนื่องกัน มักมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายอยู่บ่อยครั้ง

2. ค่านิยมเยาวชนอนาคตของตำบลมีแนวโน้ม ทุ่มเทให้ ความสำคัญความเป็นไทยน้อย สนใจอารยธรรมต่างชาติมากขึ้น

3. เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว นำไปสู่ปัญหาทางสังคม เนื่องจากประชาชนไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงนั้น

4. ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่ไม่สามารถจัดปัญหาได้หมดสิ้น

5. ราคาพืชผลและผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ทำให้เกษตรกรมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพ

6. งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐไม่เพียงพอต่อความต้องการในการพัฒนา

7. การเมืองเข้ามามีบทบาทต่อการบริหารจัดการมากขึ้น

8. ระเบียบฯ ข้อกฎหมาย จำกัดอำนาจหน้าที่บางประการที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

9. กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ขาดความเข้มแข็ง

10. ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร

11. มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม เช่น ดินเค็ม น้ำท่วม ภัยแล้ง ที่กระทบต่อเศรษฐกิจ

12. มีจำนวนประชากรจำนวนมาก ทำให้ปัญหาความต้องการมีความหลากหลายไม่สามารถแก้ปัญหาและความต้องการของประชากรได้หมด

3.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานของเทศบาลทั้งในแง่เชิงบวกและเชิงลบ ข้อมูลสภาพแวดล้อมเป็นข้อมูลในการประเมินสภาพของเทศบาลว่าเป็นอย่างไร และพัฒนาไปในทิศทางใด สภาพแวดล้อมที่มีบทบาทต่อการดำเนินงานของเทศบาลแบ่งได้ 2 ประเภท คือ สภาพแวดล้อมภายนอก และสภาพแวดล้อมภายใน ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก พิจารณาจาก "โอกาสและอุปสรรค" ของเทศบาล ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน พิจารณาจาก "จุดแข็งและจุดอ่อน" ของเทศบาล

☞ โอกาส (Opportunities) หมายถึง ปัจจัยหลักของสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย หรือสนับสนุนให้เทศบาลประสบความสำเร็จ

☞ อุปสรรค (Threats) หมายถึง ปัจจัยหลักของสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นภัยคุกคาม หรือข้อจำกัดที่ทำให้การดำเนินงานของเทศบาลไม่ประสบความสำเร็จ

☞ จุดแข็ง (Strengths) หมายถึง ปัจจัยหลักของสภาพแวดล้อมภายใน ที่เป็นข้อดี หรือข้อเด่น ที่ทำให้เทศบาลประสบความสำเร็จ

☞ จุดอ่อน (Weaknesses) หมายถึง ปัจจัยหลักของสภาพแวดล้อมภายในที่เป็นข้อด้อยซึ่งส่งผลเสีย ต่อการดำเนินงานของเทศบาล

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

สภาพแวดล้อมภายนอก เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของเทศบาล แต่เทศบาลไม่สามารถควบคุมได้หรือควบคุมได้ในระยะสั้น ๆ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านสังคมและวัฒนธรรม (Socio-cultural Factors : S) ได้แก่ จำนวนประชากร ระบบการศึกษา ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี แนวโน้มทางสังคม การคมนาคม การสื่อสาร อาชีพและปัญหาสังคม ฯลฯ

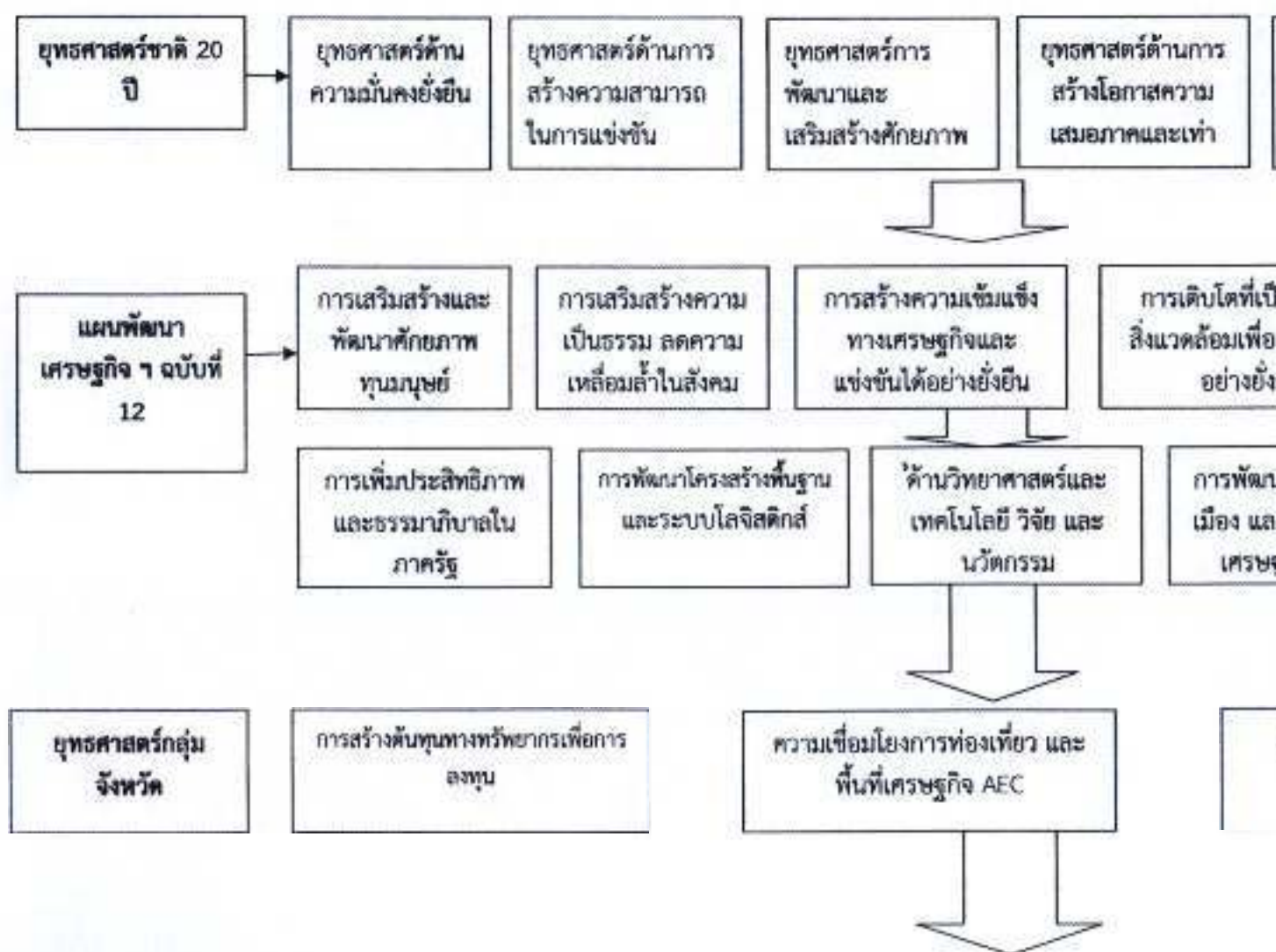
2. ด้านเทคโนโลยี (Technological Factors : T) ได้แก่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การผลิตเครื่องจักรกลต่าง ๆ เทคโนโลยีสารสนเทศ แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ

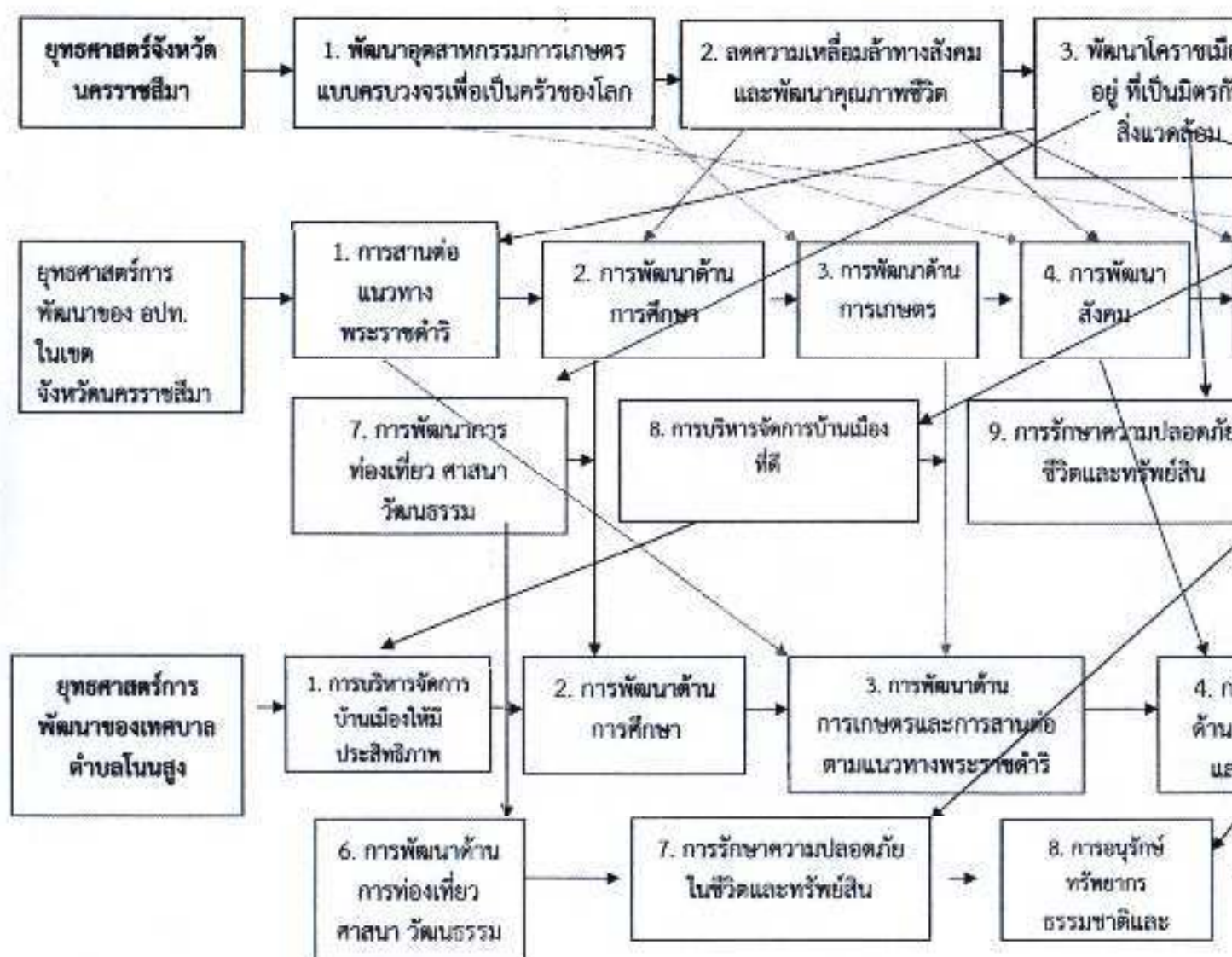
3. ด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors: E) ได้แก่ รายได้ของประชากร ภาวะทางการเงิน การว่างงาน อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอัตราดอกเบี้ย การลงทุนต่าง ๆ ฯลฯ

4. ด้านการเมืองและกฎหมาย (Political and Legal Factors:P) ได้แก่ รัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติ นโยบายรัฐบาล นโยบายหน่วยงานต้นสังกัด กฎหมายระเบียบต่าง ๆ การแทรกแซงทางการเมือง ฯลฯ

ปัจจัยทั้ง 4 ด้านดังกล่าว มีอิทธิพลต่อเทศบาลมากน้อยแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพของเทศบาลแต่ละแห่ง อย่างไรก็ตามเทศบาลของรัฐนั้น ปัจจัยสังคมและวัฒนธรรม และปัจจัยการเมืองและกฎหมาย จะเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อเทศบาลมากกว่าด้านอื่น ๆ เพราะเทศบาลส่วนมากเป็นหน่วยงานภาครัฐต้องยึดระเบียบกฎหมาย ตลอดจนเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของรัฐบาล เป็นแนวทางหลักในการปฏิบัติงาน

3.3 ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลโนนสูง พ.ศ.2561 – 2564

3.4 แผนที่ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลโนนสูง Strategy Map

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1
ด้านการ
บริหารจัดการ
บ้านเมืองให้มี
ประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์
ที่ 2
ด้านการ
พัฒนาด้าน
การศึกษา

ยุทธศาสตร์
ที่ 3
ด้านการ
พัฒนาด้าน
การเกษตร
และการ
सानต่อตาม
แนวทาง
พระราชดำ
ริ

ยุทธศาสตร์
ที่ 4
ด้านการ
พัฒนาด้าน
สังคม

ยุทธศาสตร์
ที่ 5
ด้านการ
พัฒนา
สาธารณสุข

ยุทธศาสตร์
ที่ 6
ด้านการ
พัฒนาด้าน
การ
ท่องเที่ยว
ศาสนา
วัฒนธรรม
และกีฬา

ยุทธ
ที่ 7
ด้าน
รัก
ปล
ชีวิ
พร

แผนงาน

1. ปรับปรุง
โครงสร้างการ
บริหารงานของ
เทศบาลตำบล
โนนสูง เพื่อให้
รองรับการปฏิบัติ
ภารกิจ หน้าที่
ความที่กฎหมาย
กำหนดอย่างมี
ประสิทธิภาพ
2. นำเครื่องมือ
เครื่องใช้ และ
ระบบสารสนเทศ
มาใช้ในการ
บริหารงานภายใน
องค์กร เพื่อ
ให้บริการกับ
ประชาชนให้
สะดวก รวดเร็ว
แม่นยำ โดยยึดถือ
ประโยชน์

1. ส่งเสริมและ
พัฒนาด้าน
การศึกษาของ
โรงเรียนใน
สังกัดให้เป็นไป
ตามมาตรฐาน
การศึกษา
2. พัฒนาและ
เตรียมบุคลากร
ด้านการศึกษา
(ครู อาจารย์
นักเรียน) ให้
เป็นผู้มีคุณภาพ
มีทักษะและ
ศักยภาพตาม
มาตรฐานสากล
3. สนับสนุนให้
มีการนำ
เครื่องมือ
เครื่องใช้ และ
ระบบ

1. พัฒนา
ปรับปรุงพันธุ์
พืช และผลิต
พันธุ์พืชที่มี
คุณภาพเพื่อ
เกษตรกร จะได้
เพิ่มผลผลิตโดย
ส่งเสริมให้เกิด
เกษตร
อุตสาหกรรม
2. ลดต้นทุนการ
ผลิตและเพิ่ม
มูลค่าผลผลิต
ทางการเกษตร
3. สนับสนุน
การจัดตั้ง
กองทุนเพื่อ
เกษตรกรใน
ชุมชน

1. ส่งเสริมและ
พัฒนาบทบาท
ของ
คณะกรรมการ
ชุมชนให้
เข้มแข็งเพื่อ
เป็นผู้นำการ
พัฒนาชุมชน
และท้องถิ่นที่มี
คุณภาพ
2. ส่งเสริม
โครงการพัฒนา
ในชุมชน เพื่อ
ศักยภาพสร้าง
ความเข้มแข็ง
อย่างยั่งยืน
3. ส่งเสริม
พัฒนาบทบาท
และคุณภาพ
ชีวิตของสตรี
ผิองลาย ผิ

1. สนับสนุน
การจัดตั้ง
กองทุนและ
เพิ่มสวัสดิการ
เพื่อพัฒนา
ศักยภาพของ
อาสาสมัคร
สาธารณสุข
หมู่บ้าน (อสม.)
2. ส่งเสริมและ
สนับสนุนให้
การ
รักษาพยาบาล
ประชาชนใน
ระดับตำบล
และชุมชนที่มี
คุณภาพและ
มาตรฐาน
เพื่อให้
ประชาชนได้รับ

1. พัฒนาฟื้นฟู
และส่งเสริม
กิจกรรมด้าน
ศาสนา
ศิลปวัฒนธรรม
และประเพณี
ของชุมชน
ท้องถิ่น เพื่อ
การอนุรักษ์
สืบสานและ
เชื่อมโยงสู่
กิจกรรมการ
ท่องเที่ยว
2. พัฒนาและ
ฟื้นฟูแหล่ง
ท่องเที่ยวเดิม
สร้างแหล่ง
ท่องเที่ยวใหม่
รวมทั้งกิจกรรม
ด้านการ
ท่องเที่ยวและ

1. ส่ง
สนับสนุน
จัดตั้ง
พัฒน
ธรรม
ภัยพิ
2. วั
ส่วน
พนัง
บุญมี
และ
บิ๊ว
การป
พิบัติ
และ
ควม
ภัย
และ
ช่วย
ผู้ประ
3. ส่ง

สูงสุดของประชาชน ผู้ให้บริการเป็นสำคัญ 3. สนับสนุนบุคลากรของเทศบาลตำบลโนนสูง ให้ได้รับการศึกษาอบรม เพื่อเพิ่มความรู้ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพในการบริการประชาชน 4. บูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นร่วมกันระหว่างชุมชนหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เพื่อพัฒนาคำถามโนนสูง 5. เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและความต้องการของประชาชนในการพัฒนาตำบลโนนสูง	และ ประกอบการศึกษา 4. สนับสนุนศูนย์คอมพิวเตอร์ระดับชุมชนเพื่อเพิ่มทักษะประชาชนในชุมชน	4. ส่งเสริมสนับสนุนการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรอย่างมีคุณภาพ นำเครื่องจักรและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าและปริมาณสินค้าคุณภาพในท้องถิ่น 5. สนับสนุนการทำ การเกษตรทางเลือก 6. ส่งเสริมประชาชนในท้องถิ่น ให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 7. ประสานและบริหารจัดการน้ำ ตามพระราชดำริขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาอุทกภัยอย่างเป็นระบบ	และคุณภาพชีวิตของสตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส โดยการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมและดำเนินการให้เกิดกองทุนหรือจัดทำงบประมาณเพื่อดำเนินการพัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตอย่างต่อเนื่อง 4. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพของเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป ในอนาคต 5. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น 6. ดำเนินการสนับสนุนและประสานการปฏิบัติเพื่อป้องกันและให้มี	บริการที่ดีทั่วถึงและทันเหตุการณ์ โดยร่วมมือกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง 3. ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในระดับหมู่บ้านและชุมชนให้มีสุขภาพแข็งแรง โดยให้การเรียนรู้การดูแลสุขภาพ การออกกำลังกาย การป้องกันโรค การใช้ยาอย่างถูกต้องและการเข้ารับการตรวจสุขภาพหรือการรับบริการด้านสาธารณสุขตามขั้นตอนและวิธีการทางการแพทย์	ถึงอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัด นครราชสีมาเพิ่มขึ้น โดยร่วมมือกับหน่วยงานและส่วนราชการ ตลอดจนองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในอำเภอโนนสูง 3. สนับสนุนและส่งเสริมความสามารถของ ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวและสร้างเครือข่าย เพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ โดยการจับคู่ธุรกิจพัฒนาคุณภาพสินค้าและขยายตลาดสินค้าทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ 4. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมลาน	สนับสนุนที่ดีกับสื่อมวลชนในเขตอำเภอและสำนักงานประชาสัมพันธ์ในจังหวัดนครราชสีมา 4. สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์พัฒนาบ้านอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เป็นสนับสนุนเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครในชุมชนหมู่บ้าน
---	--	---	--	---	--	---

8. พัฒนาชุดออก
คู่มือและ
จัดสร้างแหล่งน้ำ
สงวนและเก็บกัก
น้ำเพื่อการเกษตร
การอุปโภคและ
บริโภค รวมทั้ง
วางโครงการเพื่อ
แก้ไขปัญหาน้ำ
ท่วมและน้ำแล้ง
9. พัฒนากฎหมาย
และสังคม ตาม
แนวทางปรัชญา
เศรษฐกิจ
พอเพียง

การปราบปราม
และแก้ไขปัญห
การเสพติด การ
ผลิต การ
จำหน่ายยาเสพติด
ผิดกฎหมายระดับ
7. ดำเนินการ
โครงการ
เทศบาลเมือง
เพื่อให้บริการ
ประชาชนและ
รับทราบปัญหา
อุปสรรค และ
ความต้องการ
ของประชาชน
ในพื้นที่
8. ส่งเสริมและ
ประกาศเกียรติ
คุณผู้ที่เป็น
แบบอย่างที่ดี
และสร้าง
คุณประโยชน์
ต่อสังคม สร้าง
ชื่อเสียงให้แก่
อำเภอในสูง
และจังหวัด
นครราชสีมา

กีฬาชุมชนและ
จัดการแข่งขัน
กีฬาประเภท
ต่าง ๆ ตั้งแต่
ระดับหมู่บ้าน
จนถึงระดับ
จังหวัด เพื่อให้
เยาวชน
นักเรียน
นักศึกษาเกิด
ความสนใจและ
มีแรงจูงใจใน
กิจกรรมกีฬา
รวมถึงการสร้าง
ความเป็นเลิศ
ทางด้านกีฬาสู่
กีฬาระดับชาติ
และนานาชาติ

3.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัด

1. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองให้มีประสิทธิภาพ

พันธกิจ : การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และบ้านเมือง

เป้าประสงค์ : มีความพร้อมในการให้บริการประชาชน และบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ::

1. จำนวนครั้งของการจัดโครงการอบรมบุคลากร การส่งบุคลากรเข้าอบรมและจัดศึกษาดูงาน
2. จำนวนอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอและทันสมัย
3. ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจต่อการเข้ารับบริการจากเทศบาล
4. ร้อยละของประชาชนที่ให้ความร่วมมือหรือเข้าร่วมกิจกรรมของเทศบาล

กลยุทธ์หรือแผนงาน และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แผนงานพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. การพัฒนาความสามารถของบุคลากร	จำนวนครั้งของการจัดโครงการอบรมบุคลากร การส่งบุคลากรเข้าอบรม และจัดศึกษาดูงาน
2. สร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีและการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ	- จำนวนอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานเพียงพอและทันสมัย - ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจต่อการเข้ารับบริการจากเทศบาล
3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน	ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจต่อการเข้ารับบริการจากเทศบาล

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักปลัดเทศบาล กองคลัง กองวิชาการและแผนงาน กองช่าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กองการศึกษา กองสวัสดิการสังคม

ความเชื่อมโยง :

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด: ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารราชการแบบบูรณาการตามหลักธรรมาภิบาล
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ยุทธศาสตร์ที่ 8 การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา

พันธกิจ : ส่งเสริมด้านการศึกษาทั้งระดับก่อนวัยเรียน อนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา

เป้าประสงค์ : มีความพร้อมในการให้บริการประชาชน และบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ :

1. เทศบาลผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษายานนอกของ สมศ.
2. ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการศึกษาที่ทันสมัย
3. ร้อยละของบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับการเพิ่มพูนความรู้
4. จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
5. จำนวนกิจกรรมการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน
6. ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์หรือแผนงาน และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แผนงานพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษา	- เทศบาลผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษา ภายนอกของ สมศ. - ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับการศึกษาที่ทันสมัย - ร้อยละของบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับการ เพิ่มพูนความรู้
2. ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคม อาเซียน	จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน
3. ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและ เยาวชน	- จำนวนกิจกรรมการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนา คุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน - ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิต

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : กองการศึกษา กองสวัสดิการสังคม

ความเชื่อมโยง :

ชีวิตประชาชน

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด: ยุทธศาสตร์ที่ 2 ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและพัฒนาคุณภาพ

การศึกษา

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้าน

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเกษตร และการสานต่อตามแผนงานพระราชดำริ

พันธกิจ : ส่งเสริมการประกอบอาชีพให้กับประชาชนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์ :

1. ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้

2. เกษตรกรมีความรู้ด้านการเกษตร สามารถพัฒนาผลผลิตทางการเกษตรได้อย่างมีคุณภาพ

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ :

1. จำนวนกิจกรรมการส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพศูนย์เรียนรู้ชุมชนเพื่อพัฒนา

เศรษฐกิจพอเพียง

2. ร้อยละของเกษตรกรที่เข้าร่วมกิจกรรมการส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพศูนย์เรียนรู้

ชุมชนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง

3. จำนวนกิจกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้ทางวิชาการด้านการเกษตร

การเกษตร

4. ร้อยละของเกษตรกรที่เข้าร่วมกิจกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้ทางวิชาการด้าน

ด้านการเกษตร

5. ร้อยละของเกษตรกรที่ได้รับความรู้จากกิจกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้ทางวิชาการ

กลยุทธ์หรือแผนงาน และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แผนงานพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพ ศูนย์เรียนรู้ชุมชนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง	- จำนวนกิจกรรมการส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพศูนย์เรียนรู้ชุมชนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง - ร้อยละของเกษตรกรที่เข้าร่วมกิจกรรมการส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพศูนย์เรียนรู้ชุมชนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง
2. ส่งเสริมการเรียนรู้ทางวิชาการด้านการเกษตร	- จำนวนกิจกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้ทางวิชาการด้านการเกษตร - ร้อยละของเกษตรกรที่เข้าร่วมกิจกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้ทางวิชาการด้านการเกษตร - ร้อยละของเกษตรกรที่ได้รับความรู้จากกิจกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้ทางวิชาการด้านการเกษตร
3. การพัฒนา บำรุงรักษา ก่อสร้างและจัดหาแหล่งน้ำในการเกษตร	- จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการ บำรุงรักษา ก่อสร้างหรือซ่อมแซมเพิ่มขึ้น - ร้อยละของประชาชนที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนา บำรุงรักษา ก่อสร้างและจัดหาแหล่งน้ำในการเกษตร

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : กองสวัสดิการสังคม กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
ความเชื่อมโยง

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด: ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแบบครบวงจรเพื่อเป็นครัวของโลก

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านการเกษตร

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม
พันธกิจ

1. ส่งเสริมคุณภาพชีวิต ลดรายจ่าย พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีการกินดี อยู่ดี
2. ส่งเสริมการสร้างงาน สร้างอาชีพให้แก่ประชาชน

เป้าประสงค์

1. ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้
2. ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ :

1. จำนวนกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมและการสังคมสงเคราะห์
2. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการจัดสวัสดิการสังคมและการสังคมสงเคราะห์
3. จำนวนกิจกรรมเกี่ยวกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน และการป้องกัน

แก้ไขปัญหาเสียดิต

4. ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน และการป้องกันแก้ไขปัญหาเสียดิต

5. ร้อยละของจำนวนครอบครัวที่มีความเข้มแข็ง และห่างไกลจากยาเสพติด
6. จำนวนกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้
7. ร้อยละของประชาชนที่เข้ารับการส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้
8. จำนวนประชาชนมีอาชีพ ลดการว่างงาน

กลยุทธ์หรือแผนงาน และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แผนงานพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. การจัดสวัสดิการสังคมและการสังคมสงเคราะห์	- จำนวนกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมและการสังคมสงเคราะห์ - ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการจัดสวัสดิการสังคมและการสังคมสงเคราะห์
2. การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน และการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด	- จำนวนกิจกรรมเกี่ยวกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน และการป้องกัน แก้ไขปัญหา ยาเสพติด - ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน และการป้องกัน แก้ไขปัญหายาเสพติด - ร้อยละของจำนวนครอบครัวที่มีความเข้มแข็ง และห่างไกลจากยาเสพติด
3. การส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้	- จำนวนกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้ - ร้อยละของประชาชนที่เข้ารับการส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้ - จำนวนประชาชนมีอาชีพ ลดการว่างงาน

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : กองสวัสดิการสังคม

ความเชื่อมโยง :

- คุณภาพชีวิตประชาชน
- พัฒนาสังคม
- ยุทธศาสตร์จังหวัด: ยุทธศาสตร์ที่ 2 ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและพัฒนา
 - ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานท้องถิ่น: ยุทธศาสตร์ที่ 4 การ

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

พันธกิจ :

1. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการให้บริการด้านสาธารณสุข และบริการรักษาพยาบาลอย่างมีคุณภาพทั้งในและนอกสถานที่ แก่ผู้มีรายได้น้อยและผู้ที่สังคมควรช่วยเหลือเกื้อกูล และส่งเสริมให้ประชาชนดูแลสุขภาพอนามัยของตนเอง

2. ส่งเสริมกิจกรรมด้านสาธารณสุขมูลฐานในชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง และมีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

3. เฝ้าระวังและป้องกันโรคที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาล พร้อมทั้งส่งเสริมการให้ความรู้ด้านสุขภาพแก่ประชาชน

เป้าประสงค์ : ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ :

- ร้อยละของประชาชนที่มีการเจ็บป่วยลดลง
- จำนวนประชาชนที่ได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคต่างๆ
- จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพของประชาชน
- จำนวนอาสาสมัครสาธารณสุขที่ได้รับการอบรมศึกษาดูงาน
- จำนวนสนามกีฬา ศูนย์ออกกำลังกายที่เพิ่มขึ้นในตำบล
- จำนวนการจัดการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับด้านสาธารณสุข และการแพทย์ฉุกเฉิน

กลยุทธ์หรือแผนงาน และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แผนงานพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. เสริมสร้างสุขภาวะของประชาชน รวมทั้งการป้องกันและควบคุมโรค	- ร้อยละของประชาชนที่มีการเจ็บป่วยลดลง - จำนวนประชาชนที่ได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคต่างๆ - จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพของประชาชน
2. ส่งเสริมศักยภาพด้านสาธารณสุข	- จำนวนอาสาสมัครสาธารณสุขที่ได้รับการอบรมศึกษาดูงาน - จำนวนสนามกีฬา ศูนย์ออกกำลังกายที่เพิ่มขึ้นในตำบล - จำนวนการจัดการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับด้านสาธารณสุข และการแพทย์ฉุกเฉิน

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ความเชื่อมโยง :

ชีวิตประชาชน

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด: ยุทธศาสตร์ที่ 2 ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและพัฒนาคุณภาพ

สาธารณสุข

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนา

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และกีฬา

พันธกิจ :

1. ส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น

2. ส่งเสริม สนับสนุนด้านกีฬา และนันทนาการ

เป้าประสงค์ : ปลุกฝังให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ :

1. ส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

2. ร้อยละของประชาชนในตำบลที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

3. จำนวนกิจกรรมการสนับสนุน ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการชุมชน

4. ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมการสนับสนุน ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการชุมชน

กลยุทธ์หรือแผนงาน และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แผนงานพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	- ส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น - ร้อยละของประชาชนในตำบลที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. สนับสนุน ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ	- จำนวนกิจกรรมการสนับสนุน ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ - ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมการสนับสนุน ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : กองการศึกษา

ความเชื่อมโยง :

สิ่งแวดล้อม

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด: ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาโคราชเมืองน่าอยู่ ที่เป็นมิตรกับ
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา วัฒนธรรม

7. ยุทธศาสตร์ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

พันธกิจ : การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และบ้านเมือง

เป้าประสงค์ : การเตรียมความพร้อมในการเผชิญกับเหตุภัยพิบัติต่าง ๆ

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ :

1. จำนวนกิจกรรมเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
2. ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

กลยุทธ์หรือแผนงาน และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แผนงานพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. การเตรียมความพร้อมในการเผชิญกับเหตุการณ์ภัยพิบัติต่าง ๆ	- จำนวนกิจกรรมเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย - ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : สำนักปลัดเทศบาล

ความเชื่อมโยง :

สิ่งแวดล้อม

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด: ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาโคราชเมืองน่าอยู่ ที่เป็นมิตรกับ
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ยุทธศาสตร์ที่ 9 การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

8. ยุทธศาสตร์ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ :

1. ส่งเสริมการคัดแยกขยะ กำจัดขยะ สิ่งปฏิกูล ศึกษาการออกแบบระบบการกำจัดขยะและระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย

2. ส่งเสริมให้มีจิตสำนึกในการรักษา อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว

เป้าประสงค์ : มีการวางแผน ปรับปรุง พัฒนาสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ :

1. จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุนการดูแลรักษาทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อม

2. ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับส่งเสริม สนับสนุนการดูแลรักษาทรัพยากร ธรรมชาติและ

บำบัดน้ำเสีย

3. จำนวนกิจกรรมส่งเสริมการคัดแยกขยะ กำจัดขยะ สิ่งปฏิกูล และระบบรวบรวมและ

4. ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการคัดแยกขยะ กำจัดขยะ สิ่งปฏิกูล และระบบบำบัดน้ำเสีย

กลยุทธ์หรือแผนงาน และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แผนงานพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. ส่งเสริม สนับสนุนการดูแลรักษา ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุนการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ร้อยละของครัวเรือนที่ได้รับส่งเสริม สนับสนุนการดูแลรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. สนับสนุน ส่งเสริมการคัดแยกขยะ กำจัดขยะ สิ่งปฏิกูล และระบบบำบัดน้ำ เสีย	- จำนวนกิจกรรมการสนับสนุน ส่งเสริมการคัดแยกขยะ กำจัด ขยะ สิ่งปฏิกูล และระบบบำบัดน้ำเสีย - ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมการสนับสนุน ส่งเสริม การคัดแยกขยะ กำจัดขยะ สิ่งปฏิกูล และระบบบำบัดน้ำเสีย

หน่วยงานที่รับผิดชอบ ; กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ความเชื่อมโยง :

- ยุทธศาสตร์จังหวัด: ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาโคราชเมืองน่าอยู่ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ยุทธศาสตร์ที่ 10 การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

9. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

พันธกิจ :

- พัฒนาเส้นทางคมนาคม การขนส่งให้มีความสะดวก และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีมั่นคง
- ให้มีและพัฒนาการไฟฟ้าและการประปา

เป้าประสงค์ : การคมนาคมสะดวกรวดเร็ว มีระบบสาธารณูปโภคที่ครอบคลุมและมีมาตรฐาน
ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ :

- จำนวนการพัฒนาสาธารณูปโภค และสิ่งก่อสร้างภายในตำบลเพิ่มขึ้น
- ร้อยละของประชาชนที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาสาธารณูปโภคและสิ่งก่อสร้างภายในตำบล
- จำนวนการปรับปรุงและซ่อมแซมสาธารณูปโภค และสิ่งก่อสร้างภายในตำบลเพิ่มขึ้น
- ร้อยละของประชาชนที่ได้รับประโยชน์จากปรับปรุงและซ่อมแซมสาธารณูปโภค และสิ่งก่อสร้างภายในตำบล
- จำนวนการก่อสร้าง พัฒนา และบำรุงรักษาระบบระบายน้ำในชุมชนเพิ่มขึ้น
- ร้อยละของประชาชนที่ได้รับประโยชน์จากการก่อสร้าง พัฒนา และบำรุงรักษาระบบระบายน้ำในชุมชน
- จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการ บำรุงรักษา ก่อสร้างหรือซ่อมแซมเพิ่มขึ้น
- ร้อยละของประชาชนที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนา บำรุงรักษา ก่อสร้างและจัดหาแหล่งน้ำในการอุปโภคและบริโภค

กลยุทธ์หรือแผนงาน และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แผนงานพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. พัฒนาสาธารณูปโภค และสิ่งก่อสร้างภายในตำบล	- จำนวนการพัฒนาสาธารณูปโภค และสิ่งก่อสร้างภายในตำบลเพิ่มขึ้น - ร้อยละของประชาชนที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาสาธารณูปโภคและสิ่งก่อสร้างภายในตำบล
2. ปรับปรุงและซ่อมแซมสาธารณูปโภค และสิ่งก่อสร้างภายในตำบล	- จำนวนการปรับปรุงและซ่อมแซมสาธารณูปโภค และสิ่งก่อสร้างภายในตำบลเพิ่มขึ้น - ร้อยละของประชาชนที่ได้รับประโยชน์จากปรับปรุงและซ่อมแซมสาธารณูปโภค และสิ่งก่อสร้างภายในตำบล
3. ก่อสร้าง พัฒนา และบำรุงรักษาระบบระบายน้ำในชุมชน	- จำนวนการก่อสร้าง พัฒนา และบำรุงรักษาระบบระบายน้ำในชุมชนเพิ่มขึ้น - ร้อยละของประชาชนที่ได้รับประโยชน์จากการก่อสร้าง พัฒนา และบำรุงรักษาระบบระบายน้ำในชุมชน
4. การพัฒนา บำรุงรักษา ก่อสร้างและจัดหาแหล่งน้ำในการอุปโภคและบริโภค	- จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการ บำรุงรักษา ก่อสร้างหรือซ่อมแซมเพิ่มขึ้น - ร้อยละของประชาชนที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนา บำรุงรักษา ก่อสร้างและจัดหาแหล่งน้ำในการอุปโภคและบริโภค

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : กองช่าง

ความเชื่อมโยง :

- ยุทธศาสตร์จังหวัด: ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารราชการแบบบูรณาการตามหลักธรรมาภิบาล
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนา

โครงสร้างพื้นฐาน

3.6 รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์ เทศบาลตำบลโนนสูง

ยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ใน เขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดระดับแนว ทางการพัฒนา (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย				แนวทางการ พัฒนา	กลยุทธ์	ค
					61	62	63	64			
การบริหาร ราชการแบบ บูรณาการ ตามหลักธรร มาภิบาล	การบริหาร จัดการ บ้านเมืองที่ ดี	การบริหาร จัดการ บ้านเมืองให้มี ประสิทธิภาพ	มีความพร้อมใน การให้บริการ ประชาชน และ บริหารงานตาม หลักธรรมาภิ บาล	จำนวนครั้งของการจัด โครงการอบรม บุคลากร ก่อส่งบุคลากร เข้าอบรมและจัดศึกษาทุ งาน	1	1	1	1	การพัฒนา ความสามารถ ของบุคลากร	จำนวนการ จัดอบรม การส่ง บุคลากรเข้า อบรม และ จัดศึกษาทุ งาน	บุ ทุ ไ เ ค ค
				จำนวนอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ใน การปฏิบัติงาน เพียงพอและทันสมัย	1	1	1	1	สร้างระบบ การบริหาร จัดการที่ดีและ การปฏิบัติงาน ที่มี ประสิทธิภาพ	จำนวน อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ใน การปฏิบัติ งานเพียงพอ	ส อ เค เค 1 ปี
				ร้อยละของประชาชน ที่มีความพึงพอใจต่อ การเข้ารับบริการจาก เทศบาล	20	30	40	50	สร้างระบบ การบริหาร จัดการที่ดีและ การปฏิบัติงาน ที่มี ประสิทธิภาพ	ร้อยละของ ประชาชนที่ มีความพึง พอใจต่อการ รับบริการ จากเทศบาล	เ ร

ยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. ใน เขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดระดับแนว ทางการพัฒนา (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย				แนวทางการ พัฒนา	กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
					61	62	63	64			
				ร้อยละของประชาชน ที่ให้ความร่วมมือหรือ เข้าร่วมกิจกรรมของ เทศบาล	20	30	40	50	ส่งเสริมการมี ส่วนร่วมของ ประชาชน	ร้อยละของ ประชาชนที่ ให้ความ ร่วมมือหรือ เข้าร่วม กิจกรรมของ เทศบาล	เพื่อ ร้อยละ
ลดความ เหลื่อมล้ำ ทางสังคม และพัฒนา คุณภาพชีวิต ประชาชน	การพัฒนา ด้าน การศึกษา	การพัฒนา ด้านการศึกษา	ส่งเสริมด้าน การศึกษาทั้ง ระดับก่อนวัย เรียน อนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา	สถานศึกษาผ่านเกณฑ์ การประเมินคุณภาพ การศึกษานายอก ของ สมศ.	1	1	1	1	ส่งเสริม สนับสนุนการ จัดการศึกษา	สถาน ศึกษา ผ่านเกณฑ์ การประเมิน คุณภาพ การศึกษา ภายนอก ของ สมศ.	ปีละ
				ร้อยละของนักเรียนที่ ได้รับการศึกษาที่ ทันสมัย	20	20	20	20	ส่งเสริม สนับสนุนการ จัดการศึกษา	ร้อยละของ นักเรียนที่ ได้รับ การศึกษาที่ ทันสมัย	เพื่อ ร้อยละ ต่อ

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าหมายจากพันธกิจ/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา(ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์/แนวทาง การพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
					61	62	63	64		
				ร้อยละของบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับ การเพิ่มพูนความรู้	1	1	1	1	การพัฒนาความสามารถของบุคลากรทางการศึกษา	จำนวนการจัดอบรม การส่งบุคลากรเข้าอบรม และ จัดศึกษาตู่ งาน
				จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3	3	3	3	ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการเตรียมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
				จำนวนกิจกรรมการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาคูณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน	3	3	3	3	ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาคูณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน	จำนวนกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาคูณภาพชีวิตเด็กเยาวชน

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าหมายจากพันธกิจ/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา(ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	
					61	62	63	64			
				ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิต	1	1	1	1	ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน	ร้อยละของเด็กและเยาวชนร่วมกิจกรรมฯ	
พัฒนาอุตสาหกรรม การเกษตรแบบครบวงจรเพื่อเป็นครัวของโลก	การพัฒนาด้านการเกษตร	การพัฒนาด้านการเกษตรและการสานต่อตามแนวทางพระราชดำริ	ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้	จำนวนกิจกรรมการส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพศูนย์เรียนรู้ชุมชนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง	3	3	3	3	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพศูนย์เรียนรู้ชุมชนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ	จำนวนกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพศูนย์เรียนรู้ชุมชน	
				จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพศูนย์เรียนรู้ชุมชนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง	30	30	30	30	ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพศูนย์เรียนรู้ชุมชนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ	จำนวนกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพศูนย์เรียนรู้ชุมชน	

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าหมายจากพันธกิจ/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา(ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์/แนวทาง การพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ค่านำไปเป็น
					61	62	63	64			
				จำนวนกิจกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้ทางวิชาการด้านการเกษตร	5	5	5	5	ส่งเสริมการเรียนรู้ทางวิชาการด้านการเกษตร	จำนวนกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเกษตร	ปี
				จำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมกิจกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้ทางวิชาการด้านการเกษตร	30	30	30	30	ส่งเสริมการเรียนรู้ทางวิชาการด้านการเกษตร	จำนวนกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการเกษตร	ปี
ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน	การพัฒนาสังคม	การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ และสังคม	ส่งเสริมคุณภาพชีวิต ลด อายุมรณะ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้อยู่ดีมีกินดีมีอยู่	จำนวนกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมและการสังคมสงเคราะห์	3	3	3	3	การจัดสวัสดิการสังคมและการสังคมสงเคราะห์	จำนวนกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมและการสังคมสงเคราะห์	ปี

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าหมายจากพันธกิจ/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
					61	62	63	64		
				จำนวนประชาชนที่ได้รับการจัดสวัสดิการสังคมและการสังคมสงเคราะห์	100	100	100	100	การจัดสวัสดิการสังคมและการสังคมสงเคราะห์	จำนวนกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมและการสังคมสงเคราะห์
				จำนวนกิจกรรมเกี่ยวกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน และการป้องกัน แก้ไขปัญหา ยาเสพติด	3	3	3	3	การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน และการป้องกัน แก้ไขปัญหา ยาเสพติด	จำนวนกิจกรรมเกี่ยวกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและการป้องกัน แก้ไขปัญหา ยาเสพติด
				จำนวนครอบครัวที่มีความเข้มแข็งและห่างไกลจากยาเสพติด	3	3	3	3	การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน และการป้องกัน แก้ไขปัญหา ยาเสพติด	จำนวนกิจกรรมเกี่ยวกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและการป้องกัน แก้ไขปัญหา ยาเสพติด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าหมายจากพันธกิจ/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา(ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	
					61	62	63	64			
				จำนวนกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้	3	3	3	3	การส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้	จำนวนกิจกรรมส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้	
				จำนวนประชาชนที่เข้ารับการส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้	50	50	50	50	การส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้	จำนวนประชาชนที่เข้ารับการส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้	
				จำนวนประชาชนมีอาชีพ สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้	30	30	30	30	การส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้	จำนวนประชาชนที่เข้ารับการส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้	
ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน	การพัฒนาสาธารณสุข	การพัฒนาด้านสาธารณสุข	ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง	ร้อยละของประชาชนที่มีการเจ็บป่วยลดลง	20	30	40	50	เสริมสร้างสุขภาพของประชาชนรวมทั้งการป้องกันและควบคุมโรค	ร้อยละของประชาชนที่มีการเจ็บป่วยลดลง	

ความ เชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์ อปท. ใน เขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าหมายจาก พันธกิจ/ จุดมุ่งหมายเพื่อ การพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับ เป้าประสงค์/ จุดมุ่งหมายเพื่อการ พัฒนา(ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์/ แนวทาง การ พัฒนา	ตัวชี้วัด ระดับกล ยุทธ์	
					61	62	63	64			
				จำนวนประชาชนที่ ได้รับความรู้เกี่ยวกับ การป้องกันและ ควบคุมโรคต่างๆ	50	50	50	50	เสริมสร้างสุข ภาวะของ ประชาชน รวมทั้งการ ป้องกันและ ควบคุมโรค	จำนวน ประชาชนที่ ได้รับความรู้ เกี่ยวกับการ ป้องกันและ ควบคุมโรค ต่างๆ	
				จำนวนกิจกรรมที่ ส่งเสริมสุขภาพของ ประชาชน	5	5	5	5	เสริมสร้างสุข ภาวะของ ประชาชน รวมทั้งการ ป้องกันและ ควบคุมโรค	จำนวน กิจกรรมที่ ส่งเสริม สุขภาพของ ประชาชน	
				จำนวนอาสาสมัคร สาธารณสุขที่ได้รับ การอบรมศึกษาดูงาน	10 0	10 0	10 0	10 0	ส่งเสริม ศักยภาพด้าน สาธารณสุข	จำนวน อส ม.ที่ได้ รับ การอบรม ศึกษาดูงาน	
				จำนวนการจัดการ อบรมให้ความรู้ เกี่ยวกับด้าน สาธารณสุข และ การแพทย์ฉุกเฉิน	2	2	2	2	เสริมสร้างสุข ภาวะของ ประชาชน รวมทั้งการ ป้องกันและ ควบคุมโรค	จำนวนการ อบรม ความรู้ด้าน สาธารณสุข และการ แพทย์ ฉุกเฉิน	

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าหมายจากพันธกิจ/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา(ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์/แนวทาง การพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ	ค
					61	62	63	64			
พัฒนาโครงข่ายเมืองนำอยู่ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	การพัฒนาการท่องเที่ยวศาสนาวัฒนธรรม	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวศาสนาวัฒนธรรม ประเพณี และกีฬา	ปลูกฝังให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศาสนาวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	5	5	5	5	ส่งเสริมสนับสนุน การดำเนินงานด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ปี
				ร้อยละของประชาชนในตำบลที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	30	40	50	60	ส่งเสริมสนับสนุน การดำเนินงานด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ปี

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าหมายจากพันธกิจ/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา(ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์/แนวทาง การพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
					61	62	63	64		
พัฒนาโครงข่ายเมืองน่าอยู่ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	การรักษาความปลอดภัยของประชาชนและบ้านเมือง	จำนวนกิจกรรมเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	5	5	5	5	การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มีประสิทธิภาพ	จำนวนกิจกรรมการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย
				ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	20	30	40	50	การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มีประสิทธิภาพ	ร้อยละของประชาชนที่ร่วมกิจกรรมการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย
พัฒนาโครงข่ายเมืองน่าอยู่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	มีการวางแผนปรับปรุง พัฒนาสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่	จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน การดูแลรักษาทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	80	80	80	80	ส่งเสริม สนับสนุนการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริม สนับสนุน การดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความ เชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์ อปท. ใน เขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าหมายจาก พันธกิจ/ จุดมุ่งหมายเพื่อ การพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับ เป้าประสงค์/ จุดมุ่งหมายเพื่อการ พัฒนา(ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์/ แนวทาง การ พัฒนา	ตัวชี้วัด ระดับกล ยุทธ์	ค พ เ
					61	62	63	64			
				จำนวนกิจกรรม เกี่ยวกับการสนับสนุน ส่งเสริมการคัดแยก ขยะ กำจัดขยะ สิ่ง ปฏิรูป และระบบ บำบัดน้ำเสีย	5	5	5	5	สนับสนุน ส่งเสริมการ การคัดแยก ขยะ กำจัด ขยะ สิ่งปฏิรูป และระบบ บำบัดน้ำเสีย	จำนวน กิจกรรม สนับสนุน ส่งเสริมการ คัดแยกขยะ กำจัดขยะ สิ่งปฏิรูป และระบบ บำบัดน้ำเสีย	ค พ เ
				ร้อยละของประชาชน ที่เข้าร่วมกิจกรรม สนับสนุน ส่งเสริมการ คัดแยกขยะ กำจัด ขยะ สิ่งปฏิรูป และ ระบบบำบัดน้ำเสีย	20	30	40	50	ส่งเสริมการ คัดแยกขยะ กำจัดขยะ สิ่ง ปฏิรูป และ ระบบบำบัด น้ำเสีย	ร้อยละของ ประชาชนที่ ร่วมกิจกรรม ส่งเสริมการ คัดแยกขยะ กำจัดขยะ สิ่งปฏิรูป และระบบ บำบัดน้ำเสีย	ค พ เ

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าหมายจากพันธกิจ/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์/จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา(ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์/แนวทาง การพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
					61	62	63	64		
การบริการสาธารณะของบุคลากร	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	การคมนาคมสะดวก รวดเร็ว มีระบบสาธารณูปโภค ที่ครอบคลุมและมีมาตรฐาน	จำนวนการพัฒนาสาธารณูปโภค และสิ่งก่อสร้างภายในตำบลเพิ่มขึ้น	13	13	13	13	พัฒนาสาธารณูปโภค และสิ่งก่อสร้างภายในตำบลรองรับประชาคมอาเซียน	จำนวนการพัฒนาสาธารณูปโภค และสิ่งก่อสร้างเพิ่มขึ้น
				จำนวนการปรับปรุงและซ่อมแซมสาธารณูปโภค และสิ่งก่อสร้างภายในตำบลเพิ่มขึ้น	13	13	13	13	ปรับปรุงและซ่อมแซมสาธารณูปโภค และสิ่งก่อสร้างภายในตำบล	จำนวนการปรับปรุงซ่อมแซมสาธารณูปโภค และสิ่งก่อสร้างเพิ่มขึ้น
				จำนวนการก่อสร้างพัฒนา และบำรุงรักษาระบบระบายน้ำในชุมชนเพิ่มขึ้น	13	13	13	13	ก่อสร้างพัฒนา และบำรุงรักษาระบบระบายน้ำในชุมชน	จำนวนการก่อสร้างและบำรุงรักษาระบบระบายน้ำในชุมชนเพิ่มขึ้น

ความ เชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์ อปท. ใน เขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าหมายจาก พันธกิจ/ จุดมุ่งหมายเพื่อ การพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับ เป้าประสงค์/ จุดมุ่งหมายเพื่อการ พัฒนา(ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์/ แนวทาง การ พัฒนา	ตัวชี้วัด ระดับกล ยุทธ์	คว พ เป
					61	62	63	64			
				จำนวนแหล่งน้ำที่ ได้รับการบำรุงรักษา ก่อสร้างหรือซ่อมแซม เพิ่มขึ้น	13	13	13	13	การพัฒนา บำรุงรักษา ก่อสร้างและ จัดหาแหล่งน้ำ ในการอุปโภค และบริโภค	จำนวน แหล่งน้ำที่ ได้รับการ บำรุงรักษา ก่อสร้าง ซ่อมแซม เพิ่มขึ้น	ปี ช

ส่วนที่ 4

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

แนวทางการพัฒนาและยุทธศาสตร์การพัฒนา

ที่	แนวทางการพัฒนา	ยุทธศาสตร์
1.	แนวทางที่ 1. ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบลโนนสูง เพื่อให้รองรับการปฏิบัติการกิจ หน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางที่ 2. นำเครื่องมือ เครื่องใช้ และระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร เพื่อให้บริการกับประชาชนให้สะดวก รวดเร็ว แม่นยำ โดยยึดถือประโยชน์สูงสุดของประชาชนผู้รับบริการเป็นสำคัญ แนวทางที่ 3. สนับสนุนบุคลากรของเทศบาลตำบลโนนสูง ให้ได้รับการศึกษาอบรม เพิ่มพูนความรู้ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการทำงานให้เกิดประสิทธิผลในการบริการประชาชน แนวทางที่ 4. บูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นร่วมกันระหว่างชุมชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชน เพื่อพัฒนาตำบลโนนสูง แนวทางที่ 5. เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและความต้องการของประชาชนในการพัฒนาตำบลโนนสูง	ด้านการบริหารจัดการ บ้านเมืองให้มีประสิทธิภาพ
2.	แนวทางที่ 1. ส่งเสริมและพัฒนาทางการศึกษาของโรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา แนวทางที่ 2. พัฒนาและเตรียมบุคลากรทางการศึกษา (ครู อาจารย์ นักเรียน) ให้เป็นผู้มีคุณภาพ มีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากล แนวทางที่ 3. สนับสนุนให้มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือและประกอบการศึกษา แนวทางที่ 4. สนับสนุนศูนย์คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตตำบล เพื่อเพิ่มทักษะประชาชนในชุมชน	ด้านการศึกษา
3.	แนวทางที่ 1. ส่งเสริม สนับสนุนการปลูกพืช และเมล็ดพันธุ์พืชที่ดีมีคุณภาพ เพื่อเกษตรกรจะได้เพิ่มผลผลิต โดยส่งเสริมให้เกิดเกษตรกรพอเพียง ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร แนวทางที่ 2. สนับสนุนการจัดตั้งกองทุนเพื่อเกษตรกรในชุมชน แนวทางที่ 3. ส่งเสริมสนับสนุนการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรอย่างมีคุณภาพ แนวทางที่ 4. สนับสนุนการทำเกษตรทางเลือก แนวทางที่ 5. ส่งเสริมประชาชนในชุมชน ให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคและการอนุรักษ์ แนวทางที่ 6. ประสานและบริหารการจัดการน้ำ พัฒนาขุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร ตามพระราชดำริขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ เพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมและน้ำแล้งอย่างเป็นระบบ แนวทางที่ 7. พัฒนาชุมชนและสังคม ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ด้านการพัฒนาการเกษตร และการสานต่อตาม แนวทางพระราชดำริ

ที่	แนวทางการพัฒนา	ยุทธศาสตร์
4.	แนวทางที่ 1. ส่งเสริมและพัฒนาบทบาทของคณะกรรมการชุมชนให้เข้มแข็ง เพื่อเป็นผู้นำการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นที่มีคุณภาพ แนวทางที่ 2. ส่งเสริมโครงการพัฒนาในชุมชน เพิ่มศักยภาพสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน แนวทางที่ 3. ส่งเสริม พัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ติดเชื้อ HIV โดยการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมและดำเนินการให้เกิดกองทุนหรือจัดหางบประมาณเพื่อดำเนินการพัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตอย่างต่อเนื่อง แนวทางที่ 4. ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพของเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป ในอนาคต แนวทางที่ 5. ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น แนวทางที่ 6. สนับสนุน ประสานการปฏิบัติ เพื่อป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหามลพิษ การผลิต และการจำหน่ายยาเสพติด แนวทางที่ 7. ส่งเสริมและประกาศเกียรติคุณผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดีและสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคมสร้างชื่อเสียงให้แก่ตำบลโนนสูง อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา	ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
5.	แนวทางที่ 1. สนับสนุน ส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนและเพิ่มสวัสดิการเพื่อพัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน (อสม.) แนวทางที่ 2. ส่งเสริม สนับสนุนให้การรักษายาบาลประชาชนในระดับตำบล และชุมชนที่มีคุณภาพและมาตรฐาน เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่ดี ทั่วถึงและทันเหตุการณ์ โดยร่วมมือกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง แนวทางที่ 3. ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในชุมชนให้มีสุขภาพแข็งแรงโดยให้การเรียนรู้การดูแลสุขภาพ การออกกำลังกาย การป้องกันโรค การใช้ยาอย่างถูกต้องและการเข้ารับการตรวจสุขภาพหรือการรับบริการด้านสาธารณสุขตามขั้นตอนและวิธีการทางการแพทย์	ด้านการพัฒนาสาธารณสุข
6.	แนวทางที่ 1. พัฒนา พื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่น เพื่อการอนุรักษ์สืบสานและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว แนวทางที่ 2. พัฒนา พื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ รวมทั้งกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น โดยร่วมมือกับหน่วยงานและส่วนราชการ ตลอดจนองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง แนวทางที่ 3. สนับสนุน ส่งเสริมความสามารถของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวและสร้างเครือข่าย เพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ	ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา วัฒนธรรมประเพณี และกีฬา

ที่	แนวทางการพัฒนา	ยุทธศาสตร์
	แนวทางที่ 4. ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมลานกีฬาชุมชนและจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ ระดับชุมชนจนถึงระดับจังหวัด เพื่อให้เยาวชน นักเรียน นักศึกษาเกิดความสนใจและมีแรงจูงใจในกิจกรรมกีฬารวมถึงการสร้างความเป็นเลิศทางด้านกีฬาสู่กีฬาอาชีพในระดับชาติและนานาชาติ	ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา วัฒนธรรมประเพณี และกีฬา (ต่อ)
7.	แนวทางที่ 1. ส่งเสริม สนับสนุนการติดตั้งระบบเตือนภัยธรรมชาติและภัยพิบัติต่าง ๆ แนวทางที่ 2. ร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงาน มูลนิธิการกุศล และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย แนวทางที่ 3. ส่งเสริมและสนับสนุนการติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชนและสถานที่สำคัญ เพื่อสร้างความอบอุ่นใจและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน แนวทางที่ 4. สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมฟื้นฟูตำรวจบ้าน และอาสาสมัครป้องกันภัย ฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เพื่อเป็นกำลังสนับสนุนเจ้าหน้าที่รัฐและดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจรในชุมชนหมู่บ้าน	ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
8.	แนวทางที่ 1. ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับทุกส่วน ในการพัฒนาพื้นที่และอนุรักษ์ภูมิทัศน์ แหล่งน้ำ ลำคลอง และป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์ แนวทางที่ 2. ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับทุกส่วน ในการรณรงค์สร้างจิตสำนึก เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน เช่น การกำจัดน้ำเสีย สารเคมีต่าง ๆ และอื่น ๆ แนวทางที่ 3. ส่งเสริม สนับสนุนและสร้างความร่วมมือกับทุกส่วน ในการจัดทำระบบกำจัดขยะรวม เพื่อจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอย่างเป็นระบบ	ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
9.	แนวทางที่ 1. ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง ให้สามารถตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน โดยเฉพาะเส้นทางคมนาคมขนส่งผลผลิตทางการเกษตร แหล่งท่องเที่ยวและพื้นที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของประชาชน แนวทางที่ 2. ประสาน สนับสนุน ร่วมมือกับส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ เพื่อสนับสนุนเครื่องมือ เครื่องจักรกล ตลอดจนผู้ปฏิบัติงานที่มีความชำนาญในการก่อสร้าง ปรับปรุง เส้นทางคมนาคม แนวทางที่ 3. ประสานในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ในด้านสาธารณสุข แนวทางที่ 4. ดำเนินการปรับปรุงระบบขนส่ง เพื่อแก้ไขปัญหาการจราจร ความปลอดภัยและความเป็นระเบียบในการให้บริการแก่ประชาชน แนวทางที่ 5. การจัดทำผังเมือง	ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

บัญชีโครงการพัฒนา และบัญชีประสานโครงการพัฒนา

แบบ ผ.07

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.2561 - 2564)
เทศบาลตำบลโนนสูง

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา (แบบ ผ.01)
แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.2561 – 2564)
เทศบาลตำบลโนนสูง

ยุทธศาสตร์	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		จำนวนโครงการ
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	
1. ยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพคุณภาพ							
1.1 ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลตำบลโนนสูง เพื่อให้รองรับการปฏิบัติงานภารกิจ หน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ	12	1,835,000	12	1,835,000	11	1,035,000	11
1.2 นำเครื่องมือ เครื่องใช้ และระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร เพื่อให้บริการกับประชาชนให้สะดวก รวดเร็ว แม่นยำโดยยึดถือประโยชน์สูงสุดของประชาชนผู้รับบริการเป็นสำคัญ	-	-	-	-	-	-	-
1.3 สนับสนุนบุคลากรของเทศบาลตำบลโนนสูง ให้ได้รับการศึกษาอบรม เพิ่มพูนความรู้ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการทำงานให้เกิดประสิทธิผลในการบริการประชาชน	6	1,520,000	6	1,520,000	6	1,520,000	6
1.4 บูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นร่วมกันระหว่างชุมชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชน เพื่อพัฒนาตำบลโนนสูง	1	50,000	1	50,000	1	50,000	1
1.5 เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและความต้องการของประชาชนในการพัฒนาตำบลโนนสูง	-	-	-	-	-	-	-
รวม	19	3,405,000	19	3,405,000	18	2,605,000	18

ยุทธศาสตร์	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		จำนวนโครงการ
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา							
2.1 ส่งเสริมและพัฒนาทางการศึกษาของโรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา	49	20,720,000	49	20,720,000	49	20,720,000	49
2.2 พัฒนาและเตรียมบุคลากรด้านการศึกษา (ครู อาจารย์ นักเรียน) ให้เป็นผู้มีคุณภาพ มีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากล	2	650,000	2	650,000	2	650,000	2
2.3 สนับสนุนให้มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือและประกอบการศึกษา	2	45,000	2	45,000	2	45,000	2
2.4 สนับสนุนศูนย์คอมพิวเตอร์อินเตอร์เน็ตตำบล เพื่อเพิ่มทักษะประชาชนในชุมชน	4	710,000	4	710,000	4	710,000	4
รวม	57	22,125,000	57	22,125,000	57	22,125,000	57

ยุทธศาสตร์	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		จำนวนโครงการ
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	
3. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการเกษตร และการสานต่อตามแนวทางพระราชดำริ							
3.1 ส่งเสริม สนับสนุนการปลูกพืช และเมล็ดพันธุ์พืชที่มีคุณภาพ เพื่อเกษตรกรจะได้เพิ่มผลผลิตโดยส่งเสริมให้เกิดเกษตรพอเพียง ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร	-	-	-	-	-	-	-
3.2 สนับสนุนการจัดตั้งกองทุนเพื่อเกษตรกรในชุมชน	-	-	-	-	-	-	-
3.3 ส่งเสริมสนับสนุนการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรอย่างมีคุณภาพ	-	-	-	-	-	-	-
3.4 สนับสนุนการทำเกษตรทางเลือก	-	-	-	-	-	-	-
3.5 ส่งเสริมประชาชนในชุมชน ให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคและการอนุรักษ์	1	200,000	1	200,000	1	200,000	1
3.6 ประสานและบริหารจัดการน้ำ พัฒนาชุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร ตามพระราชดำริขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและน้ำแล้งอย่างเป็นระบบ	1	19,000,000	-	-	-	-	-
3.7 พัฒนาชุมชนและสังคม ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	-	-	-	-	-	-	-
รวม	2	19,200,000	1	200,000	1	200,000	1

ยุทธศาสตร์	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		จำนวนโครงการ
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	
4. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม							
4.1 ส่งเสริมและพัฒนาบทบาทของคณะกรรมการชุมชนให้เข้มแข็ง เพื่อเป็นผู้นำการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นที่มีคุณภาพ	-	-	-	-	-	-	1
4.2 ส่งเสริมโครงการพัฒนาในชุมชน เพิ่มศักยภาพสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน	1	80,000	1	80,000	1	80,000	1
4.3 ส่งเสริม พัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ติดเชื้อ HIV โดยการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมและดำเนินการให้เกิดกองทุนหรือจัดหางบประมาณเพื่อดำเนินการพัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตอย่างต่อเนื่อง	4	13,590,000	4	14,590,000	4	15,590,000	4
4.4 ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพของเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป ในอนาคต	1	200,000	1	200,000	1	200,000	1
4.5 ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น	8	3,123,200	8	3,123,200	8	3,123,200	8
4.6 สนับสนุน ประสานการปฏิบัติ เพื่อป้องกันปราบปรามและแก้ไขปัญหายาเสพติด การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติด	1	30,000	1	30,000	1	30,000	1
4.7 ส่งเสริมและประกาศเกียรติคุณผู้ที่เป็แบบอย่างที่ดีและสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคม สร้างชื่อเสียงให้แก่ตำบลโนนสูง อำเภอโนนสูง และจังหวัดนครราชสีมา	2	10,000	2	10,000	2	10,000	2
รวม	17	17,033,200	17	18,033,200	17	19,033,200	18

ยุทธศาสตร์	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		จำนวนโครงการ
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	
5. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสาธารณสุข							
5.2 ส่งเสริม สนับสนุนให้การรักษายาบาลประชาชนในระดับตำบลและชุมชนที่มีคุณภาพและมาตรฐานเพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่ดีทั่วถึงและทันเหตุการณ์ โดยร่วมมือกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง	1	300,000	1	300,000	1	300,000	
5.3 ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในชุมชนให้มีสุขภาพแข็งแรง โดยให้การเรียนรู้การดูแลสุขภาพ การออกกำลังกายการป้องกันโรค การใช้ยาอย่างถูกต้องและการเข้ารับการตรวจสุขภาพหรือการรับบริการด้านสาธารณสุขตามขั้นตอนและวิธีการทางการแพทย์	14	2,206,400	13	1,206,400	13	1,206,400	1
รวม	15	2,506,400	14	1,506,400	14	1,506,400	1